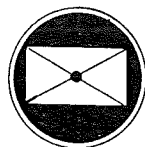

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL
Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 11

NOVEMBER 1951

10 ÅRG.

DEN AMERIKANSKE STATS FRIMERKESAMLING

Av Mrs. Catherine Manning,
tidl. bestyrer av samlingene.

En liten blandet samling på 1733 amerikanske og utenlandske merker, samlet av avdøde professor Spencer F. Baird, sekretær i The Smithsonian Institution fra 1878—87, ble overlevert institusjonen av hans frue den 3. februar 1888. I gaven fra denne damen finner vi kjernen i Statens frimerkesamling.

Det var ikke før i 1908 at Smithsonian Institution for alvor begynte å bli opp tatt av filatelistiske saker. Da testamenterte den avdøde New York filatelist, David W. Cromwell, omkring 20 000 merker fra U.S.A. og andre land til institusjonen. I 1912 ble de viktigste delene av postdepartementets store utstilling føyet til. Fra 1912 og til i dag har institusjonen gjennom postdepartementet fått alle nye utgaver fra land som er tilsluttet U.P.U., likeledes tusener av merker fra private samlere.

For tiden går antallet av nummer i Statens frimerkesamling opp i over 89 000. Dette tallet refererer til antallet av enheter, ikke til tallet på frimerker. Et ark på f. eks. 400 merker betraktes som en enhet, likeledes et par eller en blokk på 4.

Utstillingsmateriellets art.

Utstillingssamlingen av frimerker fra U.S. slik som den nå er, består av ubruk-

te merker med unntak av noen få sjeldenheter, slik som postmester-provisorier, omvendte midtstykker, 1869-utgaven, 12 og 24 cent 1870 med grill, og 6 og 8 cent 1895 på stempelmerkepapir. De utaggete merker er i fire-blokk eller vannrette par, unntatt 1851-utgaven og 90 cent 1861, første trykning.

I U.S.-samlingen er også følgende merker å finne: 4 c. Colombus blått (feiltrykk), 1, 2 og 4 c. 1901-utgaven med omvendt midtfelt, et helt sett av 1909-utgaven på blått papir, et helark 2 c. karmin 1917 utagget, som viser en 3 stykker av feiltrykket 5 c. karmin, pre-filatelistiske konvolutter, serier med specimen-overtrykk, brevomslag med mange sjeldne og interessante klisjé-varianter fra 1853, 1864 og 1904, prøvetrykk på kartong og på India-papir, prøvetrykk og generelle sørstats-utgaver.

Av andre utstilte ting av særlig interesse kan nevnes: konvolutt fra Good-will-flytur rundt den vestlige halvkule, luftpostkonvolutt og brevfortegnelse transportert med luftskipet Graf Zeppelin på den første offisielle flyvning jorden rundt, konvolutt fra den første Europa—Pan-Amerika fly-rundtur.

De utenlandske merkene er ubrukt med unntak av noen av de tidlige utgavene og

merker fra Australia, Nauru, Ny-Guinea, øyene i Nordvest-Stillehavet og Papua. Mange av merkene fra England, engelske dominier, kolonier og protektorater, deriblant høye verdier av postale fiskalmerker, er overtrykt «specimen» eller har dette ordet perforert inn. I tillegg til den alminnelige samlingen av utenlandske frimerker er det også utstilt utenlandske helsaker.

Studie- og spesialsamlinger.

Som et tillegg til Statens regulære frimerkesamling er det til den filatelistiske avdelingen føyet til fire samlinger av helt usedvanlig interesse og betydning.

A. Eugene Michels samling av postale helsaker — bestående av henimot 40 000 stykker i 143 bind — ble testamentert til Smithsonian Institution i 1940. Mr. Michels beskriver sin samling slik:

«Michel-samlingen består utelukkende av postale helsaker, alle eksemplarene hele, mange av de sjeldnere variantene både brukt og ubrukt. Ca. 97 % av alle katalogiserte varianter er å finne i samlingen, en fullstendighet som en sjelden oppnår i et noe større filatelistisk foretakende. Mange av sjeldenhetene var tidligere i den berømte samlingen til avdøde grev Ferrary.

Samlingen representerer femti års intensivt samlerarbeid og inneholder mange ting som i dag ikke er å få for noen pris. Denne samlings verdi som et framtidig mer eller mindre viktig offentlig oppslagsverk, er hevet over enhver tvil.»

Enkelte ting fra Michel-samlingen av usedvanlig interesse vises fram ved den vanlige utstillingen, og hele materiellet er tilgjengelig for studier.

Fra oberst Hans Lagerlöf fikk Smithsonian Institution en samling Aguinaldo (Filippinene), i alt 2 333 merker, vakkert montert. En konvolutt, frankert med et 2 cent rød Aguinaldo, avstemplet Bataan — kjent fra MacArthurs tapre kamp mot japanerne i den siste krigen — hører med til den interessante og historiske samlingen. Utenom hele ark, store blokker, mange mindre varianter og 5 offentlige konvolutter — mot sedvane ufrankert — inneholder samlingen et par 2 cent rød (linjert bakgrunn) med dobbelt trykk, postalt brukt, formodentlig det eneste i sitt slag. Denne samlingen er utstilt etter de regulære utgavene fra Filippinene.

En samling på over 25 000 forskjellige

prekansellerte merker, deriblant en høyt spesialisert samling Iowa, er en gave fra avdøde Walther Gates og er tilgjengelig i studieøyemed.

En spesialsamling meksikanske fiskalmerker og to album tidlige japanske merker ble testamentert Smithsonian Institution av Victor H. Herberich, Pasadena, California, som et tillegg til vårt studie-materiell.

Samlingen av meksikanske fiskalmerker består av 24 album med løse blad. Merkene er pent montert, blyanttekster forteller oss årstall, papirsart, vannmerke og i enkelte tilfelle merkets plass i arket. Alt tyder på at mr. Huberich virkelig hadde studert disse interessante og vakre merker.

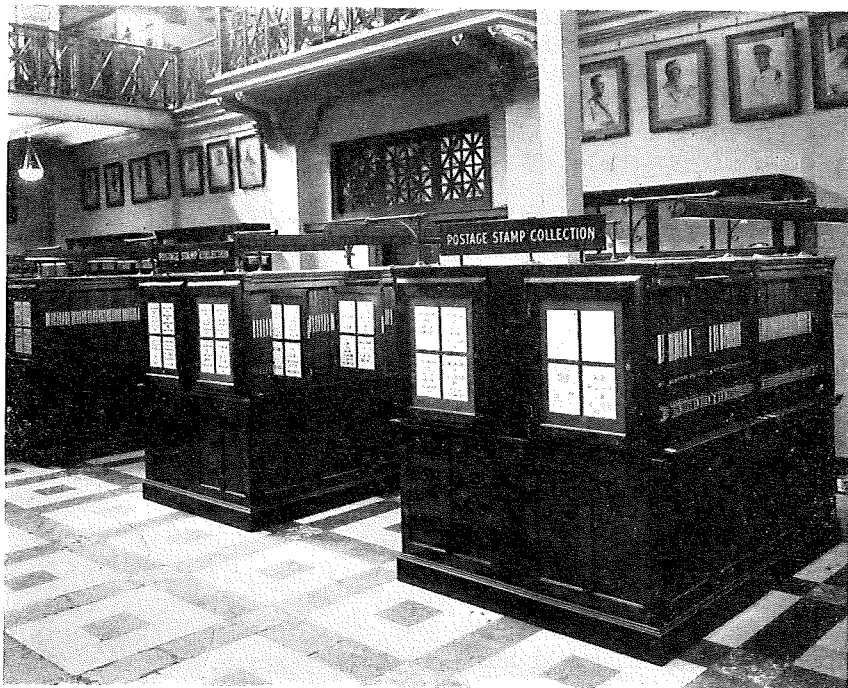
Postale skrivesaker som omfatter utenlandske konvolutter, postkort, brevark, omslag osv. mottatt fra U.P.U., er også nyttig for studier.

Den nasjonale frimerkesamling er bygget opp og organisert ut fra det syn at det er bedre å generalisere enn å spesialisere, — at en god all-round internasjonal samling er av større verdi når det gjelder oppdragelse og gleder — enn det å strebe etter rariteter. I årene som er gått etter 1908, da Statens samlinger begynte å bli til noe, har filatelien utviklet seg fra noe som voksne folk var temmelig skamfulle over å være interessert i — til en av de mest populære, instruktive og verdifulle hobbyer som i det hele tatt finnes. Nå er frimerkeutstillingen en av de mest populære ved institusjonen, og studiemateriellet blir i stadig større grad brukt både av amatører og spesialister. En føler at den omsorg og oppmerksomhet som er viet utstillingsmetodene, har vært vel anvendt og har bidratt umåtelig til frimerkesamlingens effektivitet og popularitet.

Utstillingsrammer for framvisning av Statens frimerkesamling.

Det er mange måter å stille ut frimerker på, men den framgangsmåten som blir brukt av Smithsonian Institution, antas å være en av de beste. Prinsippet er det samme som blir brukt i British Museum, nemlig en rekke vertikale glide-rammer, i hvilke frimerkene er montert. Elektriske lamper er festet direkte over rammene, og alle de utstilte frimerkene kan ses i den fordelaktigste belysning.

Skapene hvor samlingen er installert, er 8 fot lange, 6 fot 7 tommer høye og

Interiør fra den amerikanske stats frimerkesamlinger i The Smithsonian Institution.

2 fot 9 tommer dype. De er laget av hardt kirsebærtre med listverk i matt mahogni, en enkel utsmykning som gir det hele et usedvanlig tiltalende utseende. Interiøret er i lys furu. Den nederste delen av skapet er innrettet til lagring og er utstyrt med dører og låser. Den øverste delen måler 3 fot $2\frac{1}{4}$ tomme fra en hylle i underkant til overkant av topplisten. Hvert skap inneholder 74 gliderammer med glass på begge sider og plass til 8 albumblad av standardformat.

Den enkelte rammen, laget av kirsebærtre med matt mahogni kant, er $31\frac{1}{4}$ tomme høy og $29\frac{3}{4}$ tomme dyp utvendig målt, innvendig er den $27\frac{3}{4} \times 21\frac{1}{4}$ tomme. Tykkelsen er $1\frac{3}{16}$ tomme, den kan trekkes ut $23\frac{1}{4}$ tomme. Resten, $6\frac{1}{2}$ tomme, står igjen inne i skapet og lager den nødvendige motvekt for å holde dem fast. Begge sidene blir brukt og er beskyttet med glass. Rammene glir på skinner av kirsebærtre, festet til topp og bunn i skapets indre. Skinnene er falset til én tomme fra forkant. I den underste falsen er innfelt 4 koffert-trinser av messing som stikker $\frac{1}{8}$ tomme opp for å løfte rammen klar av bunnskinne. I den øverste falsen er det bare én slik trinse, plassert 1 tomme fra bakkant, for å forhindre friksjon når man begynner å trekke rammen ut.

Rammene er dobbelt festet til skapet ved en hengslet list oventil og en treklaff nedentil, låsbar i begge ender. Ved å låse opp her kan en ta rammene helt ut til ettersyn. Når rammene trekkes inn, stoppes de på riktig plass av en firkantet treskloss festet i overkant.

Rammene har et utstillingsfelt på 22×28 tommer. Det er dekket av et mørkegrått overtrekk med 4 åpninger, hver på $8 \times 10\frac{1}{2}$ tomme. Det er 1 tommes avstand mellom hver åpning — dessuten 3 tommer oppe og nede og $2\frac{1}{2}$ langs hver av sidene. Frimerkene er montert på tykt hvitt lerretspapir med svakt rutet trykk. Teksten forteller oss dato for utgivelsen og gir — for minneutgavens vedkommende — de nødvendige opplysninger. Hver ramme er forsynt med en plate med nummer og en holder for etikett, hvor man finner opplysning om rammens innhold.

Hovedfordelen ved disse rammene — særlig med henblikk på publikums bruk av dem — ligger i det faktum at de glir så lett at de rent instinktivt skyves tilbake på plass. Likeledes er det nødvendig å skyve rammen tilbake når man skal se på den neste eller noen av de nærmeste. Dette er viktig, fordi en ubegrenset adgang til å trekke frimerkene fram i

lyset, ville føre til raskere blekning. Merke-
kene i lukkede rammer er ikke mer utsatt
for falming enn de som sitter i samlerens
album. Enn videre har man alle ramme-
ne i en enkelt rekke med midtpunktet i
en høyde av omtrent 4 fot 10 tommer over
golvet, slik at en alminnelig, stående be-
søkende lett kan se alt det utstilte. Ram-
mene fører også til en kompakt utstilling,

slik at mange frimerker er tilgjengelig
for den besøkende — på et minimum av
golv plass.

Spesielle utstillingsrammer på endene
av frimerkeskapene gir plass nok for ting
av særlig interesse. Rammene ser ut som
de vanlige, men glasset er festet ekstra
godt. To hengsler og et lås gjør det hele
komplett.

LITT MER OM NORGE NR. 53, PL. VII OG VIII

Av Arne Fossum Johnsen.

Under henvisning til herr Mowinckels
artikkel i N.F.T. nr. 6 skal jeg få lov å gi
noen ytterligere opplysninger vedrørende
de ovennevnte plater.

For oversiktens skyld bør man karak-
terisere felningstypene av gravingstype
1 i pl. VII først:

- f.t. 1 har et innhakk i nedre venstre ho-
rison tale ving (ving 6) omtrent på
midten av underste konturlinje.
- f.t. 2 har avstumpet eller avrundet stam-
me nederst i E i NORGE, rettstå-
ende fjær i ving 6 og avrundet R
(øverst) i ØRE.
- f.t. 3 har små brudd i begge vertikale
innerrammer ved nedre hjørner.
- f.t. 4 har en utadgående fortykning på
indre felg mot hjørnet i hjulet ne-
derst til høyre.
- f.t. 5 har ingen kjennetegn.
- f.t. 6 har oppgravert ving 6, slik at ving-
spissen er blitt spydliggende, og
vingens lengste fjær berører ikke
og buer ikke ned mot rammelinjen.
Videre har klisjeen fått en grave-
ringslinje mellom posthornbøylen og
kronens bånd.

Ved studering av fellingsstypene i de
fire kronetyper av pl. VIII vil en finne at
4 av de ovenstående fellingsstyper går
igjen:

Kronetype 1 har klisjéfeil tilsvarende
fellingstype 6,

kronetype 2 har klisjéfeil tilsvarende
fellingstype 3,

kronetype 3 har klisjéfeil tilsvarende
fellingstype 4, og

kronetype 4 har klisjéfeil tilsvarende
fellingstype 5.

Man har altså her verdifulle kjennetegn
til lettelse for typingen av kronetypene i
pl. VIII.

Dette burde jo være et fullgodt bevis
for at pl. VIII er laget av fellinger over
en 4-blokk tatt ut av pl. VII.

Ved forsøk på rekonstruksjon av fel-
lingsblokken (4-blokken) i pl. VII lot det
seg gjøre å finne fram til en blokksam-
mensetning som må betraktes som sikker,
nemlig blokksammensetningen av grave-
ringstype 1 slik:

f.t. 1	f.t. 2
f.t. 3	f.t. 4

Det lot til at enda en blokksammenset-
ning av denne gravingstype var temme-
lig sikker, nemlig sammetningen:

f.t. 6	f.t. 3
f.t. 4	f.t. 5

Man hadde på denne måte fått plasert
alle de funne fellingsstyper, men det viste
seg at en hel del par- og stripesammen-

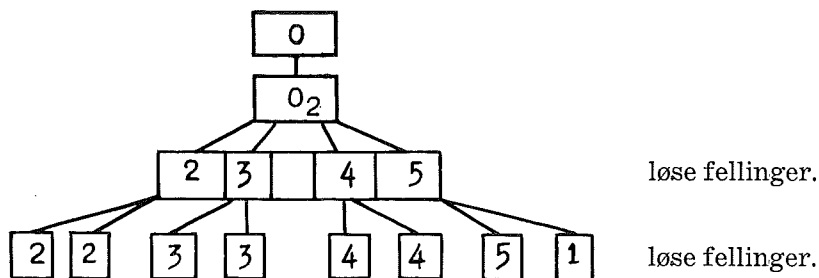
setninger ikke passet med de to 4-blokkers sammensetning. Jeg fant nemlig et randpar med sammensetningen f.t. 5 — f.t. 4, likeledes en 4-strip med sammensetningen f.t. 3 — f.t. 2 — f.t. 3 — f.t. 4. Videre fant man at i store striper kunne ordinære merker opptre ved siden av oppgraverte merker vekselvis. Oppgravingene var alle forskjellige, idet noen merker hadde perleoppgraving i kronens bøyler, noen strekoppgraving på samme sted, oppgraving i munnstykke, i sjallstykke, i kronebåndet osv., men ingen var like. I et brev til herr Jellestad oppsummerte jeg mine undersøkelser slik:

Plate VII har i alt 6 felningstyper av gravingstype 1. 2 felningsblokker lot

seg rekonstruere. Oppgraving i stor stil var blitt foretatt på platen før eller senere i trykningsperioden. På grunn av avvikende sammensetning av felningstypene måtte der enten vært innsatt en mengde nye klisjeer i platen, eller der var brukt flere enn 2 stkr. 4-blokker av klisjeer til å felle over. Vedrørende gravingstype 2 kunne konstateres at denne types plass i platen var i senter, at denne typen opptrådte i en stor blokk med 4 merker i bredden, og der var sannsynligvis 4 stkr. gravingstype 1 på venstre side og 2 på høyre side.

Herr Jellestad sendte meg straks nedenstående fellingsdiagram:

Iste trinn av fellingsprosessen i pl. VII:

8 stkr. løse fellinger sammensatt til 2 stkr. 4-blokker.

25 fellinger over 2 stkr. 4-blokker gir 200 klisjeer.

Den første trykkplate i plate VII besto bare av gravingstype 1.

Videre manglet f.t. 6 i denne platen.

Dessverre ga ikke herr Jellestad opplysninger om fellingsblokkenes sammensetning, men den ene fellings-firblokken har vi altså funnet, nemlig den med sammensetningen

f.t. 1	f.t. 2
f.t. 3	f.t. 4

Den annen blokk har jeg ikke kunnet rekonstruere.

Jellestad sier så videre:

Under trykningen er der oppstått så

store skader på enkelte deler av platen at hele deler måtte repareres. For komplettering av platens klisjeer måtte man gå til nyfelling over de opprinnelige 8 løse fellinger som var i behold. Disse nye fellinger som er innsatt i platen, har alle et noe mindre merkebilde enn de opprinnelige i platen. Ved denne nyfelling er f.t. 6 oppstått, idet der er blitt foretatt en oppgraving av f.t. 1's ving 6.

Men man måtte ta en rekke fellinger over en ny 2nen original, og derved oppsto gravingstype 2. Den ene fellingsblokken i nyfelling er allerede beskrevet, den hadde sammensetningen

f.t. 6	f.t. 3
f.t. 4	f.t. 5

Den annen blokk har jeg ikke kunnet finne sammensetningen av. Noen bestemmelse av fellingstypene i gravingstype 2 har jeg ikke kommet til, da mitt materiale er altfor lite.

Men tilbake til herr Jellestads opplysninger:

Disse nyfellingene er så blitt innsatt i den opprinnelige plate til erstatning for ødelagte og slitte klisjeer. Jeg tror å kunne bevise, sier han videre, at der er nytet 2 stkr. 4-blokker av graveringsstype 1 og 3 stkr. 4-blokker av graveringsstype 2 til disse nyfellingene. Fellingstypene av graveringsstype 1 er de samme som de opprinnelige også ved nyfellingen, unntatt for f.t. 6' vedkommende. Av graveringsstype 2 tror jeg det er i alt 12 fellingstyper.

Disse opplysninger fikk jeg av herr Jellestad kort tid før hans død.

På grunnlag av disse opplysninger vil altså platen i annen trykningsperiode ha bestått av klisjeer fra ikke mindre enn 4 forskjellige 4-blokker av graveringsstype 1, og 3 forskjellige 4-blokker av graveringsstype 2.

Ved videre analyse av materialet i denne platen må man kunne fastslå at der er foregått enda en forandring ute i trykningen, nemlig oppgravingen av en hel mengde klisjeer. Denne oppgraving må ha foregått etter at platen ble reparert med de nevnte nyfellingene, da graveringsstype 2 forekommer i par med seg selv oppgravert.

Etter de opplysninger herr Mowinckel gir om Caspersens arbeider med denne plate VII, har herr Caspersen funnet i alt 96 forskjellige oppgravinger av graveringsstype 1. Jeg har selv i min besittelse 11 forskjellige oppgravinger av graveringsstype 2, videre har jeg sett enda en oppgraving med streker i kronens bøyler også i denne graveringsstype.

Dermed er det slått fast at dobbeltplaten er blitt oppgravert, og det kan ikke være sannsynlig at det skulle være blitt laget en helt ny plate av bare oppgravinger.

Det ville kanskje være greit å resymere det hele slik:

Pl. VII — 1ste trykningsperiode.

Platen har bare bestått av graveringsstype 1. Der forekommer i denne plate bare 5 fellingstyper, og til framstillingen er det brukt 2 stkr. fellingblokker à 4 klisjeer. Den ene 4-blokkens sammensetning er:

f.t. 1	f.t. 2
f.t. 3	f.t. 4

2nen trykningsperiode.

Platen har vært underkastet en kraftig reparasjon. Der er innsatt en ny graveringsstype (2) og klisjeer av graveringsstype 1, framstilt ved nyfellingene av de opprinnelige 8 løse fellingene. Den ene 4-blokk for kompletteringsfellingene har sannsynligvis hatt sammensetningen

f.t. 6	f.t. 4
f.t. 3	f.t. 5

Til denne platen er det blitt brukt fellingene fra i alt 7 forskjellige 4-blokker.

3dje trykningsperiode.

Platen fra 2nen trykningsperiode er blitt kraftig oppgravert, så vel merker fra graveringsstype 1 og graveringsstype 2.

Pl. VIII er så laget da den siste plate var ubrukelig til videre trykning.

Pl. VIII er satt sammen av fellingene fra en oppgravert 4-blokk fra pl. VII's 3dje trykningsperiode. Den opprinnelige 4-blokk fikk en ytterligere graving, nemlig gravingene under kronen og perlene i kronens bøyler.

Jeg skrev for en tid siden til herr O. Th. Urdahl, Fredrikstad, om herr Jellestads opplysninger vedrørende pl. VII. Det var særlig kompletteringsfellingene av graveringsstype 1 og deres mindre merkebilde herr Urdahl heftet seg ved. Herr Urdahl sier nemlig at han har gjort tallrike forsøk med fellingene over avtrykk i voks/asfalt, og det viser seg at romtemperatur og luftens fuktighet influerer sterkt på resultatet. Uheldige temperaturforhold kan forminske fellingenes størrelse i betraktelig grad. Videre sier herr Urdahl, et faktum som kan kontrolleres av en mengde samlere, at det er klart at under fellingprosessen vil de siste fellingene bli mindre enn de første.

Ifølge de opplysninger herr Urdahl gir, vil altså bare en rekonstruksjon av de to første plateoppsetninger av pl. VII kunne

gi det fullgode bevis for herr Jellestads opplysninger.

Av de brev jeg mottok fra herr Jellestad hadde han så godt som rekonstruert store deler av begge plater, så en titt i hans arbeider av en eldre erfaren filatelist ville kanskje bringe Håndboka uvurderlige opplysninger om disse plater.

Arne Fossum Johnsen.

IN MEMORIAM

Overraskende kom meddelelsen om at overlærer *Haakon O. Christiansen* var død plutselig den 24. oktober.

Det er et virksomt liv, fylt av mange interesser, som her er avsluttet. Som direktør og overlærer ved Trondheim tekniske skole viste han fremragende evner som pedagog. Han var en av de ledende innen Old Fellow her, han var mangeårig formann i Nidaros avholdslag og medlem av bystyret i flere perioder etc. Det er vanskelig å regne opp alt som herr Christiansen viste sin interesse, overalt nedla han et stort arbeid.

Det er nesten en selvfølge at en mann som interesserer seg for det som rører seg i tiden, også fester seg ved filatelen. Herr Christiansen ble medlem av Nordenfjeldske Filatelistforening i 1926 og ble straks et av foreningens mest virksomme og interesserte medlemmer. Tross sine mange gjøremål på andre kanter, deltok han ivrig i foreningsarbeidet, og det var en selvfølge at han ble tildelt foreningens æresbevisninger. Han ble ridder av Stjerneordenen i 1936 og kommandør i 1946. Som ordenens seremonimester ledet han ordens-promosjonene i 1941 og 1946 på en fremragende måte. Nå er herr Christiansen borte, og det er et tomrom etter ham som ikke er lett å fylle. Medlemmene av vår forening vil alltid savne det gode, elskverdige menneske og kamerat som han var, og minnet om ham vil alltid stå lysende for oss. På herr Christiansens bære lå vår forenings krans med høstens farger — som en siste hilsen og en takk for trofast virke gjennom alle år og samtidig en takk fra hver enkelt av medlemmene for det gode samarbeid og hyggelige bekjentskap.

Vi lyser fred over Haakon O. Christiansens minne.

Nordenfjeldske Filatelistforening.

Meddelelser fra FORBUNDET

Landsmøte 1952.

Da tiden for avholdelsen av landsmøte nærmer seg, tør styret anmode om at ansøking om avholdelsen av møtet i 1952 blir innsendt til Forbundet snarest mulig, dog senest innen 29. februar 1952. Jfr. lovenes paragraf 5.

Bergen, den 7. november 1951.

NORSK FILATELISTFORBUND

F. Walter-Johannesen.

*

Forbundets Orden og statutter.

Styret har i møte den 27. august d. å. besluttet å forandre statuttens paragraf 7 slik at denne nå kommer til å lyde:

«Utdelingen skal kun foregå på et Landsmøte.»

I samme forbindelse har styret besluttet at Ordenens insignier blir forenklet, slik at den i fremtiden bare vil få selve «søvløven» opphengt uten den emaljerte blå oval. Jfr. Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 3/1946, s. 66.

Bergen, den 7. november 1951.

NORSK FILATELISTFORBUND

F. Walter-Johannesen.

Gaver til Postmuseet.

Fra disponent Aage Biering har Postmuseet mottatt som gave en konvolutt til brev sendt av kong Oscar II til fhv. statsråd Haffner, Oslo, i 1889, samt fotografisk gjengivelse av kongens brev til statsråd Haffner.

Likeså har museet mottatt et eksemplar av frimerke Norge nr. 1, D 19, som det hittil har manglet.

Bedre føre vår

enn etter snar!

Husk på å fornye abonnementet på Norsk Filatelistisk Tidsskrift før det er for sent. Send kr. 8.00 (innenlands abonnement) til *F. C. Svendsen — Sportsdepotet, Bergen.*

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

ALBANIA:

Det albanske kommunistiske partis 10 års jubileum — 2.50, 3, 5 og 8 lek.

BULGARIA:

Barnehjelpsserie — 1, 4, 9 og 20 l.

FINNLAND:

De første olympiske merker ble sendt ut den 16. november i verdiene 12 + 2 og 20 + 3 mkr. og viser en kunststuper og utsnitt av Helsingfors stadion med Olympiatårnet. Resten av serien kommer ikke før til neste år når man har mer oversikt over portoforhøyelsene. Teksten på merkene er «XV Olympia 1952» — og formen Olympia er godkjent som et kompromiss mellom den finske form Olympiakisat og den svenske Olympiad.

FRANKRIKE:

Den 13de oktober: Frc. 12 blåsvart, med portrett av den kjente franske flyger Maurice-Nogues — grunnleggeren av linjen Paris—Saigon. Merket er tegnet og gravert av Gandon.

Den 27de oktober: Serie til minne om den moderne lyrikk: Frc. 8 med portrett av Charles Baudelaire (1821—1867), mørkfiolet. Frc. 12 med portrett av Paul Verlaine (1844—1896), gråfiolet. Frc. 15 med portrett av Arthur Rimbaud (1854—1891), grønn. Merkene er gravert av henholdsvis Pheulpin, Dufresne og Barlangue.

Den 6te november: 2 merker utgitt i anledning av FN's møte i Paris, frc. 18 rød og frc. 30 blå. Tegningen viser Eiffeltårnet og de to midtfloyer på Chaillotpalasset. Tegnet og gravert av Decaris.

Den 11te november: I anledning av våpenstillstands dagen til minne om avslutningen av den 1ste verdenskrig (11/11 1918) er utgitt et merke — frc. 15 mørk brun — med portrett av Georges Clemenceau, seierens organisator. Merket er tegnet og gravert av Decaris.

Den 17de november: I anledning av 400 års jubileet for oppførelsen av le Chateau du Clos de Vougeot: frc. 30 brunfiolet med bilde av slotet. Tegnet og gravert av Gandon.

ITALIA:

Den 15. levantmesse i Bari — 25 l. blå med 2 karaveller som hovedmotiv.

Minne om maleren Francesco Paolo Michetti — 25 l. svartbrun med avbildning av et av hans malerier.

100 års minnet om de første frimerker fra Sardinia — verdiene 10, 25 og 60 l. gjengir de første sardinske merker til 5, 20 og 40 c. med byvåpnene til Cagliari, Genua og Turin henholdsvis.

JUGOSLAVIA:

Den 29de november utkommer et 15 d. merke, rødt, i anledning av hundreåret for dikteren Petar Petrovich Nyegosh's fødsel. Opplag 300 000.

Den 29de november utkommer i anledning av «Hærens dag» et frimerke: 15.00 d. rød — soldat med maskingevær på grensevakt. Opplag 10 mill.

I samme anledning utkommer den 2nen desember også et flypostmerke til 150.00 d., blå — portrett av marskalk Tito. Opplag 100 000.

NEDERLAND:

Nye luftpostmerker til 15 og 25 gylden.

Den årlige barnehjelpsserie er kommet i en usedvanlig vakker utførelse: 2 + 3 c. grønn, 5 + 3 c. gråfiolet, 6 + 4 c. brun, 10 + 5 c. rødbrun, 20 + 7 c. blå.

POLEN:

Nytt provisorium 45/135 zl. rød Bireut.

Polsk musikkfest — 45 og 90 zl. med Chopins og Moniuszkos bilder.

PORTUGAL:

Kolonisasjonen av øya Terceira i 1450 — 50 c. og 1 esc. med et stilistisk bilde av en familie som går i land på øya.

Avslutningen av det hellige år — 20 og 90 c., 1 og 2.30 esc. De 2 laveste verdier avbilder fredsduen med oljebladet, mens de høyere verdier gjengir pave Pius XII's bilde.

ROMANIA:

5 års plan for næringslivet — 1, 2, 5 og 11 l. samt 50 l. luftpostmerke.

Musikkuke — 3 merker, hver på 11 l.

Hærens dag — 11 l.

SPANIA:

10 c. vinrød (opplag 150 mill.) til ære for dikteren Lope de Vega (1562—1635), en av det spanske nasjonaldramas skapere.

0.50 p. blågrå — Antonio Maria Claret (1807—1870), erkebiskop og Isabella II's skriftefar.

Antituberkulose-serie — tvangstilleggsmerker 5 og 10 c. samt 25 c. luftpostmerke, alle med Lothringer-korset og barn som motiv.

SVEITS:

Årets Pro Juventute-serie utkommer den 1ste desember i verdiene 5 + 5, 10 + 10, 20 + 10, 30 + 10 og 40 + 10 rp. Laveste verdi avbilder forfatterinnen Johanna Spyri (1827—1901). Hun har skrevet tallrike barne- og ungdomsbøker og er også kjent her i Norge, bl. a. som forfatterinnen av «Heidi»-bøkene. De øvrige er i vanlig flerfargetrykk fra Courvoisier og avbilder 4 praktfulle sommerfugler.

TSJEKKOSLOVAKIA:

Emisjonsprogrammet ut året er:

Tsjekkisk-sovjetrussisk vennskap — Kcs. 1.50, 3 og 4.

Forfatteren Petr Jilemnický — Kcs. 1.50 og 2.

Tsjekkisk ungdom — Kcs. 0.80, 1, 1.50 og 2.

I anledning av den tsjekkisk-sovjetrussiske vennskapsmåned ble det den 3dje november utgitt 3 nye frimerker: Kcs. 1.50 med portrett av Stalin og Clement Gottwald, gråbrun. Kcs. 3.00 med bilde av V. I. Lenin og J. V. Stalin, rød. Kcs. 4.00 med samme tegning som kcs. 1.50, blå. Merkene er gravert av Jindra Schmidt.

TYSKLAND, Vestsonen:

Posthorn/siffertypen — 6, 8, 15 og 25 pf.

TYSKLAND, Vest-Berlin:

Vintervelgjørenhet — en serie på 4 verdier som avbilder 4 filantroper som helliget hele sitt liv til arbeidet for syke, fattige, krigsfanger etc.: 4 + 2 pf. — Vincenz von Paul, fransk prest (1576—1660), kanonisert i 1737. 10 + 3 pf. — Friedrich von Bodelschwingh (1831—1910), tysk prest og filantrop. 20 + 5 pf. — Elsa Brändström (1888—1948), svensk sykepleierske som gjorde en strålende innsats under forrige verdenskrig og senere arbeidet for krigsfangenes hjemsendelse fra Sibir. Under siste verdenskrig

utførte hun et storstilet arbeid for å bringe hjelp til de krigsherjede landene. 30 + 10 pf. — Heinrich Pestalozzi (1746—1827), kjent sveitsisk filantrop og skolepedagog.

TYSKLAND, Østsonen:

Til 80 års dagen for Karl Liebknechts fødsel — 24 pf. blågrå/rød.

UNGARN:

Hærens dag — 60 fi., 1 f.

ØSTERRIKE:

Nye verdier og farger i serien folkedrakter:

1 S., mørkegrønn, Pustertal, Tirol.

1.45 S., karmirrød, Wilten, Innsbruck.

1.50 S., lyseblå, Wien 1853.

2.40 S., blå, Kitzbühel.

2.70 S., brun, Lille + alsertal.

3.50 S., mørkegrønn, Nedreøsterrike 1850.

4.50 S., blåfiolett, Gailtal.

Nye verdier i Portomerkerieserien — 4 og 8 gr., 1.40, 2.50, 3 og 4 S.

Oversjø:

CANADA:

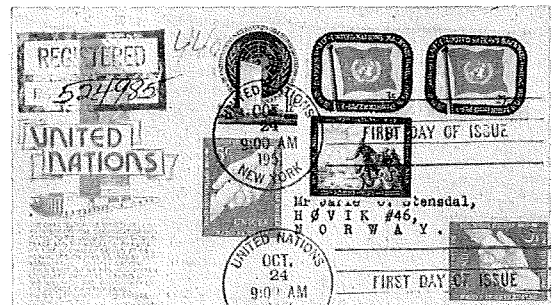
Til fyrstebesøket den 26de oktober ble utgitt et 4 c. minnermerke med bilder av prinsesse Elisabeth og hertugen av Edinburgh. Merket har fått en litt ublid kritikk i Canada, idet det sies at paret vender hodene vekk fra hverandre, og hertugen ser litt for bister ut.

NYSEELAND:

Årets «Health» serie vil denne gang bringe motiver fra seilbåtregattaer. Det blir 2 merker med verdien 1½ d. + ½ d. samt 1 merke 2 + 1 d.

SAMBANDSSTATENE:

Slaget ved Brooklyn i frihetskrigen for 175 år siden minnes med et 3 c. merke den 10de desember i år.

Førstedagsbrev med F.N.'s nye frimerker.

HÅNDBOKEN

Svar til herr Wilhelm K. Størens refleksjoner i nr. 9/1951.

Linjene for den norske Håndboken er trukket opp for lengst, og godkjent av Forbundet. Vår ypperste filatelist, Johs. Jellestad, var med på dette. Han ga fremragende bidrag, men rakk dessverre ikke å fullføre de avsnitt han skulle behandle.

Det er tung arv å skulle gjennomføre Håndboken i Jellestads ånd, det må et helt og fullt samarbeid til fra norske filatelister. Skort er det på materiale — og Håndbokkomiteen må hjelpe mange medarbeidere med merker til studier og fungere som «Clearing-sentral». Komiteens oppgaver blir mange, møter og administrasjon tar tid, og framfor alt er det viktig å gjennomgå alle avsnitt forat boken blir jevn og homogen.

Redaksjonskomiteen trenger hjelp. Vi har bedt om det. En del har svart positivt og hyggelig på henvendelsen, enkelte negativt, og flere har ikke svart i det hele tatt. Det skorter noe på samarbeidsevnen, på villigheten og på virkelysten. — Er det virkelig så, kan man ofte tenke, at «filatelisten Ola Nordmann» gjerne vil sitte på sine opplysninger, for å kritisere og rive ned når tiden kommer, i stedet for å samarbeide til felles beste?

Vi i redaksjonskomiteen for Håndboken mangler ledig fritid til å klare oppgaven alene, selv om vi gjerne ville. Vi har derfor bedt om hjelp av medarbeidere til forskjellige avsnitt. Ennå står det uløste oppgaver igjen.

Herr Støren avslutter sin artikkel i nr. 9 med at den er et diskusjonsgrunnlag for interesserte. Vi tror ikke på en polemikk i N.F.T. om Håndboken. Vi tror redaksjonskomiteen bør ha ro. All hjelp er positiv, og herr Størens artikkel også. Vi mener imidlertid at hjelpen nå bør komme i filatelistisk form — og helst som bidrag. Mener man at den opptrukne plan er feil, bør det tas opp gjennom ens klubb og sendes Norsk Filatelistforbunds styre og/eller redaksjonskomiteen.

Vi i redaksjonskomiteen mener at «The Postage Stamps of Denmark 1851—1951» ikke er en Håndbok slik vi forstår den. Vi regner «Norges Frimerker 1914 og 1924» som et grunnlag, men ikke som håndbøker av stor betydning for specialsamlere i dag. Vi mener at Håndboken bør inneholde mest mulig opplysninger om

våre frimerker etter den opptrukne plan, og vi mener at alle utgaver bør få en nøyaktig gjennomgåelse. Vi ser ikke Håndboken som en noe utvidet Norgeskatalog, slik som herr Støren synes å mene, men at alle kjente opplatinger, oppgraveringer etc. og større platefeil må gjengis og illustreres.

Tanken om å utgi Håndboken bare på engelsk er gammel. Den har vært diskutert på mange møter i redaksjonskomiteen. Det er mulig at det vil være flere norske samlere som lar være å kjøpe en engelsk utgave, enn utenlandske som ikke kjøper en norsk. Fordelen ved en engelsk utgave er neppe av særlig stor salgsmessig betydning, men selvsagt av propagandamessig betydning for våre mange interessante merkeutgaver. Det blir naturligvis Forbundsstyret eller Landsmøtet som avgjør dette spørsmålet.

Vi ber alle som er bedt om å utarbeide enkelte områder eller avsnitt, om å arbeide energisk for å få det hele ferdig så hurtig som mulig. Vi ønsker gjerne nye medarbeidere, og ber interesserte skrive til oss.

For redaksjonskomiteen
Dan Thune-Larsen.

NORGE NR. IV OG HÅNDBOKEN

I nr. 3—4 for i år tar herr Løkeberg opp spørsmålet om heftevis utgivelse og subskripsjon når det gjelder Håndboken. Jeg mente i sin tid at heftevis utgivelse ville være det ideelle, og ivret sterkt for dette. Under arbeidet med Håndboken har jeg funnet at dette ikke er gjennomførlig i praksis, idet manuskriptene ikke kan bli ferdige etter merkenes katalogrekkefølge. Videre stiller ting som Forord, Innledning, Oversikt over filatelistisk nomenklatur og paginering seg hindrende i veien.

Tanken om subskripsjonsinnbydelse er fulgt, se nr. 7—8, og brev til klubbene om å foreslå medarbeidere er sendt. Tønneberg Filatelistklubbs gode idé om spørreskjema er også gjennomført. Kjære Løkeberg — vi har bedt Dem hjelpe til med 1863/66 utgaven. Er det andre ting De vil gi Deres bidrag til? Hilsen

Dan Thune-Larsen.

NORDISK FILATELISTMØTE

på Holmenkollen Turisthotell 26. august 1951.

Ar 1951 den 26. august holdtes møte på Holmenkollen Turisthotell etter innbydelse fra Norsk Filatelistforbund og Oslo Filatelistklubb. Møtet var meget godt besøkt og var av stor interesse for det videre filatelistiske samarbeid mellom de nordiske land.

Til stede var fra:

- Sveriges Filatelist Förening, Riksorganisasjonen:
Civilingeniør Helge Arnell,
fil. dr. Georg Menzinsky.
- Svenska Frimärksbytesföreningen:
Civilingeniør Rolf-Bertil Eklund,
rådmann Allan Wirgin.
- Föreningen Frimärks-Samlaren:
Byrådirektör Nils Avelius.
- Sveriges Filatelist-Förening, Göteborg:
Ingeniør Lippe Persson,
ingeniør Erik L. Magnus.
- Københavns Philatelist Klub:
Prokurist Chr. Holm.
- Danmarks Filatelist-Union:
Redaktr G. Lundegaard Nielsen.
- Finlands Filatelistförbund r. f.:
Dipling. Bengt Zimmermann,
kanslichef Harry Walli.
- Scandinavian Collectors Club, New York, var
repräsentert ved Abr. Odfjell og Erling Berg.

Dessuten møtte følgende utlendinger:

- Direktør Georges Madelung, Danmark.
Direktør Aage Reddersen, Danmark.
Direktør N. Krogerus, Finland.
Fil. mag. Elis Lundmark, Finland.
Direktør Einar Lundström, Sverige.
Direktör Rolf Gummesson, Sverige.

Norge var representert ved:

- Norsk Filatelistforbund:
F. Walter-Johannesen.
- Oslo Filatelistklubb:
Arnstein Berntsen, Per Gellein,
Wilhelm Ulleberg, Dan Thune-Larsen,
M. C. Rosenhavn, Jarle O. Stensdal,
Anton Holmboe.
- Bergens Filatelist-Klub:
F. C. Svendsen jr.
- Drammens Filatelist Klub:
H. Sverdrup, R. Breda-Sørensen.
- Nordenfjeldske Filatelistforening:
Ø. Arentz-Grastvedt, Sigm. Setsaas.
- Troms Filatelistklubb:
Magn. Marcussen.
- Skien's Filatelistklubb:
Peder Jensen.
- Arbeidernes Filatelistklubb:
E. Sando.
- Kristiansands Filatelistklubb:
Eiv. Wirsching.
- Horten Filatelistklubb:
Jac. Østbye.
- Sandnes Filatelistklubb:
A. M. Pisani.
- Moss Filatelistklubb:
Leif Mürer.

Møtet ble ledet av presidenten i Norsk Filatelistforbund, F. Walter-Johannesen, Bergen. Han ønsket først alle frammøtte hjertelig velkommen og foretok deretter navneopprop med presentasjon. Han redegjorde så for forholdene i Norge, hvordan vårt forbund arbeidet, om ekspertutvalg, autorisasjon av handlere, utvalg til å ivareta avdøde medlemmers samlinger, og videre kom han innledningsvis også inn på samarbeid ved store utstillinger.

Arnstein Berntsen, O.F.K., ønsket velkommen på vegne av O.F.K. og De-No-Fil. Han hevdet så Oslos syn på saken om samarbeid — som han konkluderte med personlige kontakter, personlige venner, som det beste middel.

Abr. Odfjell hyllet Nordisk Filatelistforbund og dets hederskronede tidsskrift. Det hadde nå utspilt sin rolle, men det ville muligens være grobunn for et kvartalsmessig tidsskrift med gode filatelistiske artikler. Videre talte han sterkt for praktisk samarbeid når tiden var inne til det.

Bengt Zimmermann, Finland ville ikke ha noen bunden organisasjon. Det ville ikke være lykkelig. Lempelig samarbeid med møter i de forskjellige land. Der behøves en dirigent og en sekretær for sammenkomstene, og noe mer organisasjonsmessig var ikke nødvendig. Spørsmålet er jo også, når slike sammenkomster skal finne sted, hvor de skal finne sted — og hvor ofte. Ja, for eksempel én gang årlig, om mulig, eller hvert annet år. Passer det i forbindelse med en utstilling, så er det bra. Men det må bli resultat for *samlerne* — ikke bare for møtets deltakere. Alle forbund har jo nå sine egne tidsskrifter, og alle kan jo lese dem, så han trodde ikke på noe felles skandinavisk tidsskrift. Bytte over grensene bør ordnes. Internasjonale utstillinger bør også diskuteres. Hele ark av et frimerke, ubrukt, eller hele siden med ett og samme merke er *ikke filateli* — det er kun penger.

Jarle O. Stensdal, Oslo, hadde nettopp vært i København under F.I.P.s kongress. Der hadde han talt meget både med danske og svenske filatelister. De var alle klar over at Nordisk Filatelistforbund hadde utspilt sin rolle i den form det nå var. Bittert er det å se at Nordisk Filatelistisk Tidsskrift går inn, men det har utført sin misjon. Der må frivillig samarbeid til, uten noen organisasjoner som står over de respektive forbund. Der må gjerne være avtaler om kongresser — på frivillig basis. Vi vil ikke ha noen nye presidenter og generalsekretærer. De respektive forbunds arbeid må ikke kollidere med et nordisk samarbeid. Vi må komme overens om bestemte saker å samarbeide om. Han mente at Odfjells idé med et nordisk kvartalstidsskrift ikke var levedyktig, og trodde ikke det ville få abonnenter i Norden. Tanken ville han gjerne støtte, men var klar over at den var vanskelig å gjennomføre. En ting kunne man muligens få i stand: en nordisk filatelistisk *årbok*, idet man kunne samle de beste artikler fra de nordiske tidsskrifter og trykke dem, og eventuelt også få dem oversatt til engelsk. Men dette var et tiltak som måtte støttes av de nordiske handlere.

H. Arnell, Sverige, var enig i at Nordisk Filatelistforbund hadde utspilt sin rolle. Han støttet tanken om samarbeid, om sammenkomster, om å få nye venner, ventilere spørsmål fra forskjellige land. Sveriges Filatelist Förening var villig til å arrangere et møte for eksempel til neste år, eller i 1953, for eksempel i Göteborg. Han stilte seg til disposisjon for dette.

Rolf-Bertil Eklund, som representerte Svenska Frimärksbytteföreningen, ville gjerne redegjøre fra dens start i 1939. Hovedhensikten var bytte, medlemmene imellom. Den teller nå over 800 medlemmer i Sverige. Han forsto at vi her i Norge var forbauset over at det i Sverige var flere organisasjoner — ja, hele 3 stykker. Samarbeid oss imellom er ikke diskutert, sa han. Der var stor tilslutning til hans organisasjon, og den hadde en omsetning på 100—150 000 kroner pr. år, og når de andre organisasjoner har et liknende beløp, er det jo godt som det er, men vi ser gjerne samarbeid med de andre nordiske land. Han siterte videre: «The closed hand can never receive.» Enkelte medlemmer vil få gleden av et samarbeid, om de får det til en rimelig pris — men det må ikke være organisert samarbeid. Det vil det være vanskelig å få folk til, det er vanskelig nok som det er å skaffe folk til å gjøre arbeidet gratis. Angående tidsskrift ville han anbefale den idé som Svenska Frimärksbytteföreningen var begynt med, idet de på midtsidene i sitt tidsskrift hver gang tok et svensk merke og gjennomgikk dette nøye, når det var utkommet, opplag, farge etc. etc. Det ville være verdifullt å få noe liknende fra de andre nordiske land, og det var jo en tanke å få dette publisert mest mulig, f. eks. med bilag til de respektive lands tidsskrifter. Han mente at skandinaviske samlinger ikke var så alminnelige i Sverige, der samlet man helst Sverige; men et tiltak som ovenfor nevnt ville sikkert hjelpe til med å skape interessen for de andre land. Han ville så få lov til å dele ut en del konvolutter med sitt blad — med prøver på det han her hadde sagt. Dessverre hadde han tatt med seg så altfor få, for han visste ikke at det ville bli en slik tilslutning til møtet i dag. Han ville være glad om han etterpå kunne få brev fra de respektive lands tidsskriftredaktører.

Nils Avelius, Sverige, hadde ikke lenge syslet med dette organisasjonsmessige arbeidet i filatelen, men hadde til dels stor erfaring på området fra annet hold. Alminnelig samarbeid var bra, uttalte han. Man kunne jo også sende representanter til årsmøte, derved fikk en erfaring, utveksle ideer etc. på helt frivillig basis. Han representerte Föreningen Frimärks-Samlaren. Sveriges Filatelist Förening, startet i 1886, har jo sine tradisjoner, er jo størst og har kontakter med mange lokalavdelinger. Samarbeid ved foredrag, diskusjoner og byttevirksomhet. — Hos «Samleren» var derimot målet kun å se på frimerker. De begynte gjerne med 10—15 minutters demonstrasjon eller liknende, men hovedsaken var å se i byttehefter og få komplettere sine samlinger. To typer foreninger finnes i Sverige. Spørsmålet om medlemskontingenten burde tas opp, så man ikke der konkurrerte. Likeledes hvor stor prosent man skulle regne ved salg gjennom bytteheftene. Forfalskninger og liknende saker burde diskuteres; portosaker og liknende også. Sverige har hatt samarbeid, f. eks. angående forfalskninger. Han trodde ikke filatelistforeninge-

ne hadde interesse av de andre foreninger. Man må passe seg og ikke legge det hele for bredt an med nordisk samarbeid, all den stund det er vanskelig med svensk samarbeid. Årbok er bra nok, men i Sverige fins der i dag sikkert ca. 10 tidsskrifter som regelmessig utkommer, og det synes å være i overkant. Svensk Filatelistisk Tidskrift står i en særklasse og har høy standard. Der er jo en del private, f. eks. Nordisk Filateli, Frimärksbladet osv. Her beror det jo utelukkende på utgiverens interesse hvor høy standard bladet holder. En rasjonalisering her vil sikkert være å ønske. Enkelte svensker er jo også i kontakt med norske samlere. Fadderskap er så moderne, hvorfor ikke en klubb til en annen. Da kunne det bli intimere kontakt, klubbene kunne formidle kontakten mellom medlemmene, skaffe nyheter, førstedagsbrev osv. Kommer det kontakt mellom de enkelte medlemmer, blir også forståelsen bedre. Måten å gjøre det på, er vanskelig å si. Dette var talerens private mening. Pass opp for for mange av organisasjoner. Frimerkesamlerne er store individualister og vokter seg vel for organisasjoner — det er den personlige kontakt som må til. Han fortalte så fra sin egen erfaring med bytte med en amerikaner, som han hadde hatt megen glede av — og som også hadde besøkt ham. — En vanskelighet er jo den at reiser mellom de forskjellige land i dag er vanskelige og meget kostbare. Der møter som følge derav altfor få representanter. Kom med bytteforslag — og få mange medlemmer i personlig kontakt med hverandre.

Arnstein Berntsen ville støtte Avelius. En annen og viktig sak var samarbeid med handlerne — og de med oss. Basis var god. Vi samlere er avhengig av dem — og de av oss. Det beste bevis i dag hadde han fra De-No-Fil. Der hadde man fått full tilslutning, og sogar direkte støtte, ikke bare fra norske, men også fra utenlandske handleere. Vi må ikke stå fra hinannen. Vi samlere er også ofte små handleere.

G. Lundegaard Nielsen, D.F.U., hadde med stor interesse hørt de forskjellige taler og ville gjerne støtte tanken om samarbeid. Nordisk Filatelistisk Tidsskrift hadde nok utjent sin verneplikt. Det kunne jo muligens være en tanke å prøve med et tidsskrift med mere vitenskapelige artikler og utgivelse f. eks. hver tredje måned, eller hvert halvår — eller bare én gang om året. Dette ville bli obligatorisk for Københavns Philatelist Klub. Han trodde for øvrig at en var ved å løse spørsmålet om en samlet filatelistisk presse i Danmark. Man må imidlertid vokte seg for å klassifisere artikler. Da ble det ikke tidsskrift for mere åndelig føde. Han ville støtte Jarle O. Stensdals tanke om en årbok med utdrag av det beste stoff fra de andre tidsskrifter. For øvrig beklaget han at de var for lite orientert på forhånd, men ideen med samarbeid er god — og den ville han gjerne støtte. Den vil sikkert vinne gjenklang. Likeledes samarbeid på det utstillingsmessige område. Man må nå ikke gå i veien for hverandre innen de respektive land, jevnfør samarbeid i Danmark i 1951. Nei, man må søke samarbeid på bredest mulig basis. Samlerne må finne hverandre, sa taleren, men vi må ikke få organisasjoner — hverken med president eller annet. Det må være for medlemmene samarbeidet må komme — ikke for medlemmer av komiteer og administrasjon. Det ville muligens også

være en god idé med særtrykk i de forskjellige foreningsblad.

Einar Lundström, Sverige, mente at det var stor risiko å organiseres. Han ville understreke Nils Avelius' ord. Ikke organisasjon — frihet for samlerne — det var hovedprinsippet, allikevel kunne det bli samarbeid. Samarbeidet mellom handlerne og mellom handlerne og samlerne blir bedre for hvert år. Vi handlerne er gjerne med, sa han. Arbok kunne være vel og bra, men det måtte ikke bli som de svenske årbøker som bare ble liggende. Stoffet måtte ikke være for tungt. Vi må få folk til å lese det. Handlerne har jo også sin egen erfaring. Det var én ting han var imot, av rent sunne forretningsmessige grunner; det var det han kalte partisaalg — og med en viss rabatt. Det var i orden, men denne rabatt skulle ikke tilfalle de enkelte medlemmer, men gå til klubben — eller gjerne til den som stelte med hele affæren. Det er ikke sunt å gi denne rabatt til medlemmene. I Sverige har han hatt harde strider i så henseende. Desto større samarbeid som kommer i stand, desto større krav settes det også til handlerne. Vi vet det — og håper å være oss vårt ansvar bevisst.

Georges Madeburg, Danmark, ville samarbeide på kameratslig måte — da er han med.

Anton Holmboe, Norge: Det er jo små forhold her i Norge, men samarbeidet mellom medlemmene og handlerne var sikkert bra, og som et bevis på dette kunne man jo bare ta den ting at der var 4 handlerne i forbundets representantskap.

Nils Avelius, Sverige, mente at her var en oppgave å fylle. Forfalskninger, uærlighet, var to vesentlige ting. Han håpet at en i Sverige fikk trukket opp retningslinjer her, og det bør skje i liknende former også i de andre land.

Chr. Holm, K.P.K.: De forskjellige synspunkter deles også av store deler danske samlere. K.P.K. og Dansk Filatelist Union har vært litt atskilt, men dette er ved å snu. Der fins også mange tråder fra Danmark til Sverige, Norge og Finland. Et rent personlig samvær betyr overmåte meget. Der må være personlig kontakt til stede. De respektive styrer må komme i kontakt med hverandre — må varsle hverandre om større ting de akter å gjøre, f. eks. avholdelse av utstillinger etc. — og de må lempe seg etter hverandre.

Jarle O. Stensdal, O.F.K., ville gjerne berette fra F.I.P. De hadde bl. a. tatt opp kampen mot forfalskninger — og falsknere. Han anbefalte alle å gå inn som medlem av F.I.P. De hadde meget godt på sitt program, men enkelte ting kunne man være uenig i, og for å få disse rettet, måtte man jo være medlem. Men kampen mot forfalskninger vil man iallfall være helt enig i å støtte. Der er et byrå i Sveits hvortil alle meldinger sendes, og herfra distribueres de så igjen ut til alle medlemslandene. I Sverige og Danmark er der jo flere forbund, men bestemmelsen er at bare det største forbund i et land kan være medlem, men selvsagt kan rapporter om forfalskninger publiseres videre til de andre forbund. Arbeid på internasjonal basis er for tiden det eneste riktige. Reglene for internasjonale utstillinger bør søkes gjort gjeldende for alle utstillinger, slik at det kan bli en ensartet bedømmelse overalt. Også dette må løses internasjonalt.

Peder Jensen, Skien, hadde vært samler i 20 år, og det beste samarbeid blant filatelister var

i orden. Hovedsaken var å treffe på ærlige filatelister. Dessverre hadde han vært ute for det motsatte. Både i Danmark, Finland og Sverige var der meget uærlighet. Dette er veldig nedslående å erfare, og det betyr ikke godt samarbeid. En viktig oppgave må det altså være at medlemmene oppdras til mere ærlighet. Det har stor betydning for oss alle — og han ville gjerne påtale dette her. Det var nevnt her om bedre samarbeid mellom forbundene, og om gode artikler i form av en håndbok eller liknende. Begge deler var utmerket. Godt skrevne artikler er alltid til veldig nytte. De beste folk taleren var i forbindelse med, det var handlerne. De var reelle og greie. Han ville ønske at alle var som dem.

Harry Walli, Finland: Vi må få noen til å komme med et forslag, så vi slipper å sitte her og diskutere.

Aage Reddersen, Danmark, kom inn på F.I.P. og forfalskningene, og offentliggjørelsen av disse. Dette bør bare skje i offisielle blad. Vi vil gjerne ha fatt i de nye samlerne, men får de et blad hvor den første ting de leser, er om forfalskninger etc., kan de bli redde og bli skremt vekk fra vår hobby med en gang. Den eldre samler, han vet at han bare må kjøpe prøvede merker. Dette bør man tenke på før man altfor sterkt publiserer forfalskninger etc. Det er også en god idé at foreningene innbyrdes finner hverandre, derved kommer også de enkelte medlemmer i kontakt, og kanskje kan medlemmene også komme til en annen klubbs møter. Dette fremmer personlig samarbeid. Han hadde selv opplevd ikke å få tillatelse til å være til stede på en annen klubbs møter.

Arnstein Berntsen, O.F.K.: Der er noe i dette om publisering av forfalskninger som Reddersen sa. Norsk Filatelistforbund offentliggjør sakene i tidsskriftet, som f. eks. den gang med de falske V-overtrykk etc. Angående dette å være til stede på et møte, så hadde taleren aldri opplevd ikke å få adgang. Han hadde vanskelig for å tro at dette var tilfelle, det måtte bero på en misforståelse. Alle vil sikkert være hjertelig velkommen overalt i Norge.

Lundegaard Nielsen, D.F.U., repliserte til Reddersens innlegg at vi også måtte komme bort fra kortspill i våre frimerkeklubber. Vi ville kanskje tape en rekke eldre samlere. Det er et problem å oppdra juniorer. Her ligger en stor oppgave for nordisk samarbeid. Der måtte finnes en form for bytting og for publisering. Å dra forfalskninger etc. fram for juniorene, var ikke alltid heldig. Det er veiledning som må til, ikke skremme vekk en samler.

Abr. Odjell, Norge, talte sterkt for samarbeid mellom de enkelte og klubbene imellom. Han nevnte forholdet mellom Troms og Norrbotten filatelistklubb i Sverige. Han anbefalte alle å holde åpent hus — og ønske alle gjester hjertelig velkommen til møtene.

Magn. Marcussen, Troms F.K., poengterte og bekreftet Odjells uttalelser om samarbeid og personlige kontakter. Han kom også inn på forholdet om vennskaps- og kontaktbyer.

Arnstein Berntsen, O.F.K., mente at dette samarbeid måtte komme i stand direkte mellom klubbene. O.F.K. hadde allerede en del kontakter i Sverige og Danmark. De hadde f. eks. hatt foredragsholdere både fra Stockholm og Göteborg, og hadde sendt foredragsholdere dit. Økonomisk sett

var saken ikke liketil å løse. Det blir jo i slike tilfelle bare de respektive klubber som får utbytte, men det er et viktig ledd i samarbeidet, og det har også betydning at man har anledning til å representere sin klubb.

Wilhelm Ulleberg, O.F.K.: Her var framsatt mange gode tanker — og ingen motstridende tanker. Han foreslo at alt som var sagt, ble tatt vare på av de 3—4 herrer ved presidentens bord.

F. Walter-Johannesen, N.F., forsto situasjonen derhen — etter de uttalelser som var kommet — at Finland og Norge var kommet et skritt lenger på vei enn de to andre land, idet det her bare var én organisasjon i hvert land. I vårt forbund er presidenten en toppfigur som formidler kontakter, idet klubbene har kontakt med forbundet, og det er fra dem eventuelle forslag etc. kommer. Disse blir så behandlet og videresendt til alle forbundets klubber. I Sverige er det jo 3 store organisasjoner, som arbeider på hver sin kant. Ingen av disse 3 er den samlende organisasjon for hele landet. Det samme var tilfelle i Danmark med K.P.K. og D.F.U. I Sverige er det Riksorganisasjonen som står tilsluttet F.I.P., i Danmark D.F.U. Når vår representant, Jarle O. Stensdal, var i København nå i sommer for forbundet, til F.I.P.-kongressen, var også en av våre tanker å prøve på å få flere organisasjoner fra hvert land med. Han ville gjerne høre med Stensdal om dette spørsmål var blitt drøftet. Her i landet har vi det slik at alle mindre saker kommer fra klubbene til forbundet, og dette blir så mellomledd for videre distribusjon. Der kommer også mange henvendelser fra utlandet til forbundet — både direkte gjennom Postverket eller ambassader og legasjoner, og Norsk Filatelistforbund opptrer som formidler — enten det gjelder et alminnelig bytteønske eller annet fra enkeltsamlere eller klubber. Også når det gjelder falsifikater o. l. er forbundet hovedleddet. Han nevnte i denne forbindelse saken med de falske 50 øres V-merker med vannmerke og forskjøvet overtrykk på 5 øres V. Forbundet formidler og bekjentgjør så videre til F.I.P. Han henviste til Peder Jensens uttalelser angående uærlighet — også her tar forbundet affære om det får kjennskap til slike ting. Det søker opplysninger om forholdene og setter også opp svartelister — og det har også hendt at man har gått så langt at man har ekskludert et medlem av forbundet — foruten at vedkommendes navn er blitt offentliggjort i Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Han trodde ikke at Walli's forslag ville føre fram i dag. De respektive lands representanter måtte overveie det som var sagt her, og diskutere saken med sine respektive styrever, og da ville man sikkert komme til å se at der var interesse for samarbeid senere. Det var greit nok for Finland og Norge å svare i dag. Det er jo for hovedsamarbeidet at større spørsmål og viktigere ting kan komme på tale — og jo større en enkelt organisasjon er, jo bedre kan den opptre f. eks. overfor postverket. Det kan da bli spørsmål om felles opptreden i alle de nordiske land. Det kan være nye frimerkeutgaver eller liknende, og det ville jo f. eks. være godt å ha felles holdepunkter. Der kan også være andre ting av felles nordisk interesse, hvor en felles opptreden har sin store betydning. Han nevnte f. eks. den uheldige klassifisering ved London-utstillingen, som ble rettet ved inngripen av det svenske og det norske forbund. Det er i tilfelle disse store oppgaver

et felles nordisk samarbeid må ta sikte på. Han var takknemlig for alle de uttalelser som var kommet fram. Der var sikkert noe for enhver å legge seg på sinne. Han ville avslutte med disse uttalelser, og anmodet igjen de respektive representanter å forelegge dette for sine styrever — og så kunne man igjen møtes — om 1—2—3 år og diskutere forskjellig av interesse.

Der var jo også spørsmålet om 2 utstillinger i forbindelse med 100 års jubileet i 1955 av Sveriges og Norges første frimerke. Det kunne kanskje være mulighet for å arrangere noe felles. Det kunne jo være av meget stor betydning å få klarlagt om Sverige og Norge f. eks. kunne gå sammen om en større internasjonal utstilling.

Abt. Odfjell, Norge, mente at samarbeid om felles arrangement i 1955 helst ikke burde behandles i dag, men at Norsk Filatelistforbund eventuelt senere henvendte seg til Sverige om dette.

E. Sando, Arbeidernes F.K., Oslo, framhevet den nærmere kontakt klubbene imellom og hadde tro på det. Hans klubb kunne imidlertid ikke sende noen representant til andre utenlandske klubber. De hadde dog kontakt med en klubb i Finland, og det hadde vært glimrende. Han hadde også tro på at en bok — slik som Stensdal talte om — ville være av interesse og få stor betydning.

Age Reddersen, Danmark, henvendte seg til Odfjell angående utstilling i 1955. En kunne ikke i dag selv bestemme dette. Vi har jo F.I.P. Angående gode artikler etc. henviste han til Nordisk Filatelistisk Tidsskrift som nå er gått ned — om på grunn av for gode artikler. Tenk bare på Justus Anderssens gode saker. Vi får ikke mase til å lese dem — og det er det de må.

Georg Menzinsky, Sverige, kom inn på samarbeid angående 1955. Utstillingene var allerede reservert her fra F.I.P., men en kunne ikke ta stilling til dette spørsmål i dag. Men vi kan se på det — med glede. Norsk Filatelistforbund måtte i tilfelle sepe en offisiell henvendelse.

Bengt Zimmermann, Finland: Alle betraktninger som her er framkommet, var bra. Spørsmålet var om Norsk Filatelistforbund ville påta seg å være leder til neste gang.

Arnstein Bernsten, Oslo, støttet Zimmermann. Vi måtte få forslag fra representantene, for der ved å skape et grunnlag for diskusjon. Vi må også komme til retningslinjer angående 1955. Schultz-Steinheil hadde allerede diskutert dette med ham, og han var stemt for samarbeid. Stedet for en eventuell utstilling måtte være Stockholm. Det var meningsløst å avholde 2 utstillinger. Ingen ville makte dette.

F. Walter-Johannesen, N.F., svarte til Zimmermann at han for sin del nok kunne påta seg det arbeid i tillegg til det øvrige arbeid, men ville gjøre oppmerksom på at N.F. neste år hadde landsmøte med nyvalg, og det ville da avhenge for hans del, hvordan valget falt ut og likeledes hvem som da ville bli forbundets sekretær.

Jarle O. Stensdal, O.F.K., mente at dette ikke var det rette forum for denne diskusjon om utstilling i 1955. Han kunne opplyse at F.I.P. hadde besluttet at 2 år i forveien måtte vedkommende land forplikte seg til å avholde en eventuell utstilling. Det hadde nemlig vært flere eksempler på at utstillinger — når det kom til stykket — ble sløyfet. Han nevnte Cairo og Praha — og tok opp forholdet nå i Danmark. Det er jo

det som heter økonomiske forpliktelser. Svensk og Norsk Filatelistforbund kan beslutte å holde utstilling, og vårt forbund kan beslutte å holde den i Stockholm, spørsmålet er imidlertid hvordan Postverkets stilling er til dette. Det er et delikat spørsmål, som er vanskelig å svare på i dag og å løse.

Nils Avelius, Sverige: Postmuseets styre har diskutert dette i Sverige. Det var vedtatt å skrive et festskrift i anledning av 100 års jubileet. Svenska Postverket ville også komme til å utgi nye frimerker i anledning av jubileet, og postverket ville også delta i møtet, og de hadde jo stort lokale i Stockholm til denne utstilling.

F. Walter-Johannesen, N.F., takket til slutt for at så mange hadde fulgt Norsk Filatelistforbunds anmodning om å delta i møtet, og han lovet at referat fra møtet ville bli sendt til de respektive utenlandske forbund, foreninger og klubber. Han erklærte så møtet for hevet.

Under den etterfølgende middag ble det så av presidenten framsatt følgende 3 spørsmål som konklusjon fra møtet:

1. Skal nordiske filatelistmøter søkes gjenopptatt?
2. Vil de tilstedeværende representanter framlegge referat fra møtet her, for sine styrever?
3. Er representantene enig i at Norsk Filatelistforbund fungerer som sammenbindende ledd inntil nytt møte?

Samtlige spørsmål ble enstemmig besvart med: Ja.

Holmenkollen, den 26. august 1951.

NORSK FILATELISTFORBUND
F. Walter-Johannesen,
president.

OSLO FILATELISTKLUBB
Arnstein Bernitsen,
formann.

F. C. Svendsen jr.,
sekretær.

NEW BRUNSWICK OG NOVA SCOTIA 100 ÅR

Det var etter U. S.' frigjørelse i 1776 at provinsen Quebecs poststyre lot opprette postforbindelse fra Quebec til St. John, N. B., og videre til Halifax, N. S., over land om vinteren, et arrangement som holdt seg til vår tid.

Disse to provinser, New Brunswick og Nova Scotia, sendte ut sine første frimerker den 1. september 1851. Frimerkene var trykt av firmaet Perkins, Bacon and Co., London.

Når en ser på størrelsen av opplagene for disse to lands første utgave, må en stoppe når en sammenlikner prisene med Norge no. 1. Dog forstår en at der er et meget større antall samlere av Britisk Nordamerikas eldre frimerker enn av vårt Norge no. 1. Selv om disse utgaver var i bruk i 9 år, var forbruket lite, og verdien i dag er høy, ja, så høy at disse merker mangler i de fleste generalsamlinger.

New Brunswick mottok fra leverandørene:

3 d. rød	2 012 800	stykker
6 d. gul	918 080	—
1 sh. matt lilla	867 520	—

Nova Scotia mottok:

1 d. rødbrun (i mai 1853)	600 000
3 d. blå	4 012 800
6 d. grønn	1 416 960
1 sh. fiolett	1 069 120

Samtlige frimerker var utagget. De var trykt på blått eller blålig papir uten vannmerke. Med hensyn til fargene har disse i årenes løp kanskje skiftet kulør. I sin oppgave over frimerker levert har leverandørene oppført 1 sh. som trykt i lyserødt (pink). I årenes løp har de forskjellige kataloger gitt dette merke flere slags fargebetegnelser — som en kan kalle matt lilla fiolette nyanser. *New Brunswick* mottok to forsendelser og *Nova Scotia* tre, hvilket også er en årsak til fargenyansene.

I 1860 fikk begge provinser nye utgaver trykt av American Bank Note Co., New York.

Av førsteutgaven var der dengang restbeholdninger som visstnok ble ødelagt, men undertegnede har ikke data herom.

I sin «Stamp Collectors Handbook» fra 70-årene forteller den 1ste mr. Pemberton at der var en handler som etter inndragingen sendte penger til postmestrene i St. John, N. B., og Halifax, N. S., for å kjøpe en del shillingfrimerker. Disse fikk han, men de var alle stemplet både pent og omhyggelig av de respektive postmestrene.

Der foreligger nytrykk fra 1890 over *New Brunswicks* og *Nova Scotias* første — 100 år gamle — frimerker.

A. O.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensions-Exemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 46, Høvik.

Generaldirektør Gudmundur J. Hliddal:
«Postal Service in Iceland 1776 — May 13th — 1951». 220 x 140 mm. 52 sider.

En velskrevet liten bok, utgitt av den islandske post- og telegrafadministrasjon i anledning av 175-årsdagen for opprettelsen av et postverk på Island.

Meget oversiktlig er boken delt i avsnitt som omhandler Postloven av 13. mai 1776, forholdene i landet på den tid, senere utvikling, postsambandets organisasjon m. m. Et vell av opplysninger for den som måtte ønske å få et innblikk i de stedegne forhold som postverket i det lille samfunn ved randen av Ishavet har måttet og må arbeide under. Den værharde kysten med få naturlige havner, et veifattig innland med jøkler og strie elver, la ikke minst før bilenes og flyenes tidsalder de største vansker i veien for en regulær posttrafikk. Desto mere bemerkelsesverdig er det at posthistorien på Island favner nær to hundreår tilbake. Riktignok har utviklingen der som i de fleste andre land først for alvor skutt vekst i vår egen tid. Antall postforsendelser pr. innbygger var således, for å sitere en statistisk oversikt i boken: 1870 — 0.4, 1935 — 29, 1950 — 43.

Om bokens innhold kanskje bare tangerer rent filatelistiske emner, så er den allikevel til stor berikelse og glede for den interesserte Island-samler. CAP.

Facit 1952. Specialkatalog över de nordiska ländernas frimärken. 280 sider. Pris sv.kr. 5.50. Ugtitt av Frimärkehuset A/B, Stockholm.

Facit's originale katalogisering etter billedmotiv er muligens et prinsipp som tiltaler noen, men en kan ikke si at det er gjennomført. Hverken de norske posthorn- eller løvemerker er således samlet. Dessuten er ikke nummereringen konsekvent, idet den for Danmark følger plasseringen i katalogen, mens dette ikke er tilfelle for Finnland, Sverige og Norge. Her har man forsøkt en noenlunde kronologisk nummerering på tvers av plasseringen, noe som virker meget forvirrende.

For øvrig er katalogen stort sett som før, med et mindre tillegg om svenske frimerker som spareobjekter, en oversikt som etter min mening bør interessere handlerne mer enn samlerne.

Mens det tidligere vesentlig er enkelte svenske og norske serier som har vært gjenstand for en viss spesialisering, er denne gang også enkelte danske merker kommet med.

Utstyret er som vanlig bra; en del omrekningsfeil er av mindre betydning.

A. Sk.

Etiopias frimerkehistorie skrevet av en svensk samler.

Etiopia er et ungt land med store framtidsmuligheter. Det mangler på mange felter kvalifiserte folk, og fra Skandinavia er det mange som har gjort en stor innsats for å bygge landet framover. Det gjelder særlig jordbruket og kommunikasjonene.

I disse dager er Etiopias frimerkehistorie skrevet, av en svensk filatelist, bankasserer Ivan Adler, som 7. oktober uttalte seg til Stockholmsavisen «Svenska Dagbladet».

Adler forteller at hans «De etiopiske frimerkers historie» er den eneste sammenhengende utredning om emnet i verden. Hans utredning er på 17 sider, og avisen skriver at selv for en ikke-filatelist er det interessant lesning. Den gir foruten frimerkenes historie, også et tilbakeblikk på Etiopias historie og landets postale historie.

Adler tok til med arbeidet i januar i år, og det var et vanskelig arbeid, på grunn

av mangel på gode kilder. Fra Etiopias eget postverk fikk han bare to maskinskrevne sider. I sommer overrakte han Etiopias keiser, Haile Selassie, en fransk oversettelse sammen med et fotoalbum med reproduksjoner av landets frimerker.

Så kom ikke og si at en filatelist kaster bort sin tid — der han sitter ved de små papirlappene, vel å merke hvis han vil samle positivt.

Arvid Gahr.

Vedr. førstedagsbrev med Olympia-merker.

På vår forenings siste møte ble det besluttet å gjøre Dem kjent med følgende forhold:

Samtlige de av våre medlemmer som hadde bestilt og mottatt Olympiamerkene på førstedagsbrev gjennom A. Jensens Frimerkeforretning, Thv. Meyers gate 61, Oslo, uttalte sin store skuffelse over at de mottatte konvolutter var stemplet *med maskin*, således at enkelte merker var *ødelagt*, og andre hadde fått et praktisk talt *usynlig datostempel*.

Det er meget skuffende at en autorisert frimerkehandler yter så dårlig service, at han ikke sørger for å få disse førstedagsbrev skikkelig avstemplet. — Da vi utenfor Oslo dertil hadde vanskelig for å sikre oss førstedagskonvoluttene som ble stemplet Holmenkollbakken, hadde vi satt vårt håp til de vi bestilte gjennom ovennevnte frimerkehandler — og disse konvolutter viste seg altså i flere tilfelle å være av mindre filatelistisk verdi.

Notodden, 20. oktober 1951.

Med filatelistisk hilsen
NOTODDEN FRIMERKEKLUBB

For formannen:
E. Waaden, sekretær.

Ved forespørster

til tidsskriftet m å svar-
porto vedlegges.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB

Møte nr. 379, 30. oktober 1951 ble som vanlig åpnet og ledet av formannen, E. Sando. Protokoll ble lest og vedtatt uten anmerkninger. Deretter ble herr Bjarne Bye opptatt som medlem og ønsket velkommen til klubben.

På grunn av den store forventning og interesse som rår blant medlemmene når det gjelder Håndboka, hadde vi fått formannen i Håndbokkomiteen, herr Dan Thune-Larsen, til å komme og gi en orientering om denne sak. — Herr Thune-Larsen begynte med å fortelle om det store arbeid som lå bak det som hittil er gjort. Komiteen, sa han, har møter annenhver fredag, og så vidt han husket ble sak nr. 160 behandlet på siste møte. Håndboka er planlagt ferdig høsten 1954, forat den skal kunne foreligge til salgs til nr. 1's 100-årsdag. Men en av de største vansker er å få villige medarbeidere. Som et eksempel pekte han på skjemaet som sto i Tidsskriftet for august i år, hvor komiteen søker etter medarbeidere. Dette skjemaet er hittil ikke kommet tilbake i et eneste eksemplar. Det økonomiske, sa herr Thune-Larsen, ligger derimot ikke verst an, idet visstnok ca. 15 000 kroner er kommet inn som forskuddsbetaling for bibliofilutgaver.

A. Aas ville gjerne vite de vesentligste hindringer for at ikke Håndboka kunne komme i hefter. Til dette svarte herr Thune-Larsen at det var praktisk talt umulig å få utgitt hefter i den rekkefølge de skal være, på grunn av det sene arbeid med de eldre utgaver.

G. A. Karlsen mente at man ikke behøvde å være absolutt avhengig av at heftene kom i riktig rekkefølge. Han var også redd for at komiteen skulle følge det forslaget som var fremkommet i Tidsskriftet, nemlig å utgi Håndboka på engelsk.

Herr Thune-Larsen mente at dette siste ikke ville bli aktuelt, han personlig var iallfall imot det. Dessuten var det meningen at de interesserte ville kunne få boka på avbetaling, f. eks. kr. 20.00 pr. år.

Sando uttalte at etter dette var det kanskje allikevel best å få boka komplett med en gang, men han mente at abonnentene måtte kunne forbeholde seg å få den på norsk.

G. A. Karlsen sa at herr Thune-Larsens standpunkt burde veie tungt i forbundsstyret når det gjaldt å få boka på norsk.

Til slutt kom herr Thune-Larsen inn på alt det forskningsmateriale som komiteen ennå ville komme til å trenge, og han oppfordret alle interesserte til å være med og skaffe dette til veie. Men han var ikke stemt for å offentliggjøre de enkelte avsnitt av boka i Tidsskriftet etter hvert som de forelå ferdig utarbeidet. For det første, mente han, ville det kunne minske salget av Håndboka, da mange spesialsamlere er interessert i bare noen få avsnitt av boka, og således

ville slippe å kjøpe den. Dessuten ville det vel også kunne resultere i lange og sinkende diskusjoner.

Herr Thune-Larsens orientering ble belønnet med stort bifall, og det var ønskelig at hans appell om assistanse til arbeidet med Håndboka måtte bringe gode frukter.

Møte nr. 380, 13. november 1951, ble som vanlig åpnet og ledet av formannen. — Herr Hans Irrmann-Jacobsen ble opptatt som nytt medlem og ønsket velkommen til klubben.

I anledning av at frammøtet på møtene i det siste ikke har vært så godt som ønskelig, var det innkommet forslag til styret om å sløyfe byttemøtene, for å forsøke om de sjeldnere møter ville skaffe et større frammøte. Forslaget ble nedstemt. De viktigste meninger som kom til uttrykk var at vi måtte jo ikke risikere å tape istedenfor å tjene på det. Vi måtte fortsette med byttemøtene, og heller legge mer arbeid i å gjøre mest mulig ut av dem, f. eks. ved å nedsette en spesiell arbeidskomité for disse møter, drive propaganda for å øke byttevirksomheten, og sist men ikke minst: øke klubbens medlemstall.

A. Samuelson.

NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENING

Det 491. møte ble avholdt 13de september. 26 medlemmer og 1 gjest var møtt fram. Formannen ønsket vel møtt til et nytt semester, og uttalte håpet om et godt arbeids- og jubileumsår. — Det ble referert at agent Anders G. Bratt hadde meldt seg ut. — Formannen ga en interessant regjøreelse om De-No-Fil-utstillingen, og sluttet sitt kåseri med å overrekke direktør Jack Nielsen utstillingens sølvmedalje for hans China-samling, og diplom for bronsemedalje til junioren Ragnvald C. Knudsen for hans samling Israel.

Man diskuterte deretter feiringen av foreningens 30-årsjubileum til høsten, og det ble med stort flertall vedtatt at anledningen skulle feires i festlige former.

Formannen opplyste at det underhånden var kommet forespørsel fra Forbundet om foreningen kunne påta seg arrangementet av landsmøtet i pinsen 1952. Etter et kort ordskifte ble man enig om at foreningen skulle svare nei til dette, men samtidig erklære seg villig til å arrangere landsmøtet i 1955.

Kontorsjef Setsaas holdt så et morsomt kåseri om den festfilatelistiske siden av De-No-Fil.

492. møte ble avholdt 27de september. 25 medlemmer og 2 gjester var til stede. Formannen refererte utmeldelser fra kontorsjef Einar Hannevold og fullmektig Thor Aase. Etterat referat fra forrige møte var opplest og vedtatt, ble ordet gitt til formannen i Trondhjems Yngre Filatelistklubb, Ragnvald C. Knudsen, som viste fram sin Israel-samling som var blitt tildelt bronsemedalje på De-No-Fil-utstillingen. Samlingen var et godt eksempel på med hvor enkle midler montering og teksting kan gjennomføres med hell.

493. møte ble holdt 11te oktober, som vanlig på Larssens Hotell. 27 medlemmer og 2 gjester var til stede. Etter de tradisjonelle program-

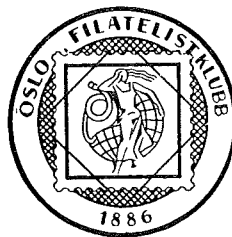
postene referat og nyhetsreportasje, holdt bibliotekar Støren et kåseri med titelen «Degenererer filateli?» I kåseriet ble det rettet et kraftig angrep mot tendensen til å favorisere spesialitetene og «fluelorten». Kåsøren mente at dette var årsak til at «virkelig filateli» i dag bare var en hobby for rikfolk. Han gikk til gjengjeld varmt inn for temasamling, hvor man fikk anledning til å vie seg for de kulturelle sider ved frimerkesamlingen. Han understreket at selvsagt måtte enhver få samle som han selv vil, men det gikk ikke an å favorisere bestemte samlemåter ved offentlige utstillinger, især når disse til dels var svært søkte. Det utviklet seg et ganske hissig ordskifte etter kåseriet, og under diskusjonen fikk en rekke av medlemmene høve til å forsvare sine yndlingstemaer.

Det 494. møte ble avholdt 25de oktober. 25 medlemmer og 2 gjester var møtt fram. Etterat referatet fra foregående møte var lest opp og godkjent, refererte formannen innmeldelse fra kontorist Olav Følstad. Ordet ble så gitt til en av kveldens gjester, Tore Henriksen, som kåserte om Vatikanstatens merker under pave Pius XII. Det meget interessante kåseri ble ledsaget av framvisning av spesialalbum med disse merker.

Så gikk man over til å diskutere de forslag som var utarbeidet til lover om bytte- og auksjonsvirksomheten. Etter et kort ordskifte, som vesentlig dreide seg om redaksjonelle problemer, ble lovene vedtatt i stort sett den foreslåtte form.

Wilhelm K. Støren.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1307 ble avholdt mandag den 1ste oktober 1951 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. — Til stede var 67 medlemmer og 2 gjester.

9 nye medlemmer ble opptatt. Der forelå 3 nye anmeldelser.

En del bytteønsker ble lagt fram av Holtan. — Det innlöp fremdeles anerkjennende skrivelser fra utenlandske gjester ved De-No-Fil, og en rosende artikkel av Rich. Boyer i det danske blad «Frimærkesamleren» ble referert.

Hovedprogramposten «Spørsmål og svar» ble meget underholdende og lærerik. Formannen åpnet med en del spørsmål. Hadde spørsmålene vært en filatelistisk eksamen, er det nok fare for at ytterst få av medlemmene hadde stått. Deretter ble spørsmål fra forskjellige medlemmer besvart.

Formannen hadde den gledelige nyhet vedrørende klubbens skattesak at skattekravet var blitt redusert til ca. en fjerdedel, idet klubbens sakfører hadde fått godtatt at auksjons- og byttevirksomheten skulle være skattefri. Det som gjenstår, angår klubbens publikasjonsvirksomhet, og det var håp om at kommunen kunne frafalle skattekravet vedrørende denne.

Aarøe gjentok sin appell om å støtte gratislotteriet. — Røsholm meddelte at utstillingsblokken ble omsatt for kr. 5.00 og «ekstrablokken» for kr. 3.00.

Per Widerøe.

Møte nr. 321 ble holdt den 18. september i Maskinistforeningens lokale. 20 medlemmer var til stede. Formannen åpnet møtet og holdt så en minnetale over fabrikkene Chr. Pedersen, som var avgått ved døden siden forrige møte.

Sekretæren leste referat fra siste møte, og formannen anmeldte en del ankommen post. — Bibliotekaren anmeldte de siste nr. av tidsskriftene, og herr Behrens en bulletin som var innkommet i anledning av den internasjonale utstilling i Nederland 1952.

Under Eventuelt ga formannen et interessant referat fra sitt besøk på De-No-Fil-utstillingen i Oslo. Fra vår klubb deltok 3, nemlig: Sigurd B. Johnsen, Joh. D. Behrens og Odd Knudsen. Av disse ble Behrens Brasil-samling belønnet med bronsemedalje. Formannen gratulerte hr. Behrens og overrakte ham medaljen.

Aftenens lynauksjon til inntekt for årsfesten innbrakte i alt kr. 52.00.

I anledning av Drammens Filatelistklubbs utstilling ble man enige om å arrangere en biltur for interesserte medlemmer. Man besluttet å bevilge kr. 100.00 av Det Filatelistiske Fond til dekning av reiseutgifter.

Til slutt la salgslederen fram utvalgshafter, og møtet ble hevet ved 22.30-tiden.

O. Jarl Hansen.

Møte nr. 322 ble holdt den 9de oktober 1951 i Maskinistforeningens lokale, og 24 medlemmer var møtt fram.

En del ankommen post ble referert — bl. a. forelå en innbydelse til formannen om å delta i Drammens Filatelistklubbs jubileumsfest i november. — Salgslederen la fram sitt regnskap, og dette viste et overskudd stort kr. 317.15. — De siste nummer av tidsskriftene ble så anmeldt av bibliotekaren.

Angående spørsmålet om å utveksle samlinger med Drammens Filatelistklubb så ga formannen en liten orientering herom og henstilte til de som ville være med, å anmelde sine samlinger snarest.

Disponent Behrens kåserte om sine inntrykk fra Drammensutstillingen. Han ga en morsom beskrivelse av reisen og den gode mottakelse som 6 av klubbens medlemmer hadde fått, og gikk så over til å nevne enkelte ting ved selve utstillingen. Han kom inn på de forskjellige samlinger som var utstilt, og uttalte sin personlige mening om disse. Særlig nevnte han Engesgaars samling: «Europa inntil 1877» og A. Horns samling: «Norges historie på frimerker i humoristisk montasje».

Formannen takket for kåseriet og nevnte at vår klubb burde avholde en utstilling i forbindelse med klubbens 20 års jubileum i 1952. Han henstilte til medlemmene å uttale seg om saken, og alle var enige i at en slik utstilling burde holdes. Det var da også forutsetningen at det skulle være deltakelse fra andre klubber i Sør-Norge. — Man gikk så over til å velge en komité for utstillingen, og følgende ble valgt: Sigurd B.

Johnsen, formann, M. Berg Thomassen, sekretær, Joh. D. Behrens og Hilmar Nilssen.

Aftenens auksjon til inntekt for årsfesten ble så avvirket ved Arne J. Hansen, og den innbrakte i alt kr. 28.00.

Til slutt la salgslederen fram en del utvalgshafter, og møtet ble hevet ved 22-tiden.

O. Jarl Hansen.

Klubbens årsfest og møte nr. 323 ble holdt i Handelens Hus onsdag 24de oktober 1951. Tilslutningen var god, idet der i alt var 33 deltakere, hvorav 11 damer.

Ved 19-tiden var alle kommet, og festkomiteens formann, herr Thoralf Benestad, ønsket velkommen og håpet det ville bli en hyggelig fest. Der ble så servert en cocktail i salongen, og man hygget seg her til middagen ble servert kl. 19.30. Mens musikken spilte en festlig marsj, fant hver sin borddame og tok plass rundt bordet i spisesalen. Det var pyntet med lys og hostblomster i alle regnbuens farger og skapte straks feststemning. Menyen var følgende: Roastbeef m/ grønnsaker, og is til dessert. Dessuten ble servert øl, dram og vin for dem som ønsket det. Herr Ingolf Nilsen ønsket velkommen til bords, og mens musikken underholdt, forsynte alle seg som de best kunne med god mat og drikke. Ved desserten holdt formannen, Sigurd B. Johnsen, en liten tale for klubben, som nå var 19 år. Han håpet at den fortsatt måtte trives til glede for medlemmene. Han kom inn på den påtenkte utstilling til neste år, noe som ville kreve arbeid av alle, men som sikkert da også ville gi et vellykket resultat. — Postmester Fjalstad takket for at han og fruene hadde fått lov til å delta, og gratulerte også med klubbens fødselsdag. Det hadde vist seg å være en levedyktig klubb som hadde forstått å holde på sine medlemmer. Han ønsket den alt godt for framtiden. — Til slutt holdt fru Anker-Iversen en kort tale, hvori hun takket for at damene hadde fått lov til å være med på den hyggelige festen. Filateliens var en sunn hobby, sa hun, og damene skulle ikke kritisere sine menn fordi de var filatelister. Tvert imot skulle de være takknemlige for at mennene hadde en slik hobby å interessere seg for.

Man gikk så inn i salongen igjen, hvor kaffen ble servert. Til denne fikk man deilige bløtkaker, dekorert med klubbens emblem, og et godt utvalg av andre kaker. Etterat alle hadde hygget seg ved kaffen en times tid, spilte musikken opp til dans, og mange benyttet anledningen til å få seg en svingom. I en liten pause grep herr Benestad ordet og uttalte at det nå var innstiftet en orden, «Filateliens Høstbånd», som skulle tildeles de medlemmer som hadde vist særlig pliktoppfyllende møtedeltakelse. En fikk da et bånd med henholdsvis 1, 2 eller 3 stjerner — én for hvert 100de møte man hadde vært til stede på. Følgende ble tildelt møtebåndet: J. I. Hansen, 3 stjerner, Sigurd B. Johnsen, 2 stjerner, Arne J. Hansen, 2 stjerner, O. Jarl Hansen, 1 stjerne, Caspar von Cappelen Smith, 1 stjerne, Ragnvald Frøysaa, 1 stjerne. — Etter utdelingen fortsatte dansen, og for dem som var tørste, var det anledning til å få en drink i bodegaen.

Den hyggelige fest fortsatte til ca. kl. 1, da de fleste brøt opp, og de som holdt lengst ut, fikk en siste cocktail før de bega seg på hjemveien.

O. Jarl Hansen.

SANDNES FILATELISTKLUBB

holdt sitt møte nr. 110 i Centralkafeen - Sandnes - torsdag 11te oktober kl. 20. A. M. Pisani demonstrerte en samling norske såkalte maksimumkort, dvs. førstedagsavstemplinger på kort med motiver som hadde tilknytning til frimerkene — eksempelvis Garborg-utgaven på kort fra Knudaheio, barndomsheimen på Garborg på kort av Rustiportrettet osv. Samlingen var for de fleste noe nytt, og det var enighet om at en slik måte å samle på, kunne ha sin sjarm. — En konkurranse ledet av sekretæren hadde som motiv: Europeiske frimerkeland fra 1840 til i dag. Premiene for de to beste svar gikk til Pisani og Bjelland. En annen konkurranse hvor svaret var Gilbert and Ellis Island ble vunnet av Hans Pettersen etter loddtrekning med 5 andre. — En auksjon til slutt fikk god tilslutning og brakte en ny pen skilling i utstillingsfondet. — 12 medlemmer var til stede.

K. Arneson.

Møte nr. 111 i Centralkafeen, Sandnes, torsdag 8de november var besøkt av 14 medlemmer. Det ble framsatt forslag fra A. M. Pisani om å sette i gang en konkurranse innen klubben om den beste motivsamling. Hensikten med dette var å lage propaganda for denne friere form for samling, og det var etter forslagstillers mening ikke nødvendig med noen særlig store og komplette samlinger, hovedsaken var montering og tilretteleggelse av materialet. Forslaget fikk stor tilslutning og ble vedtatt. Likeså ble det vedtatt å abonnere på Norsk Filatelistisk Tidsskrift til Sandnes folkebibliotek samt å søke nærmere samarbeid med biblioteket for å lage propaganda særlig blant skoleungdommen. Et forslag om å sette i gang med kinoreklame ble det vedtatt å arbeide videre med, likeså et forslag om å opprette junioravdeling, da flere var villige til å ta på seg arbeidet med en slik avdeling.

På møtet ble vist fram en hjørneblokk av Nk. nr. 117 med tykk hals og på gult papir. Formodentlig en liten sjeldenhet. Likeså en loddrett dobbeltstrip fra venstre side av arket på nr. 118 med visse tydelige avvikelser i teksten på venstre side av randeksemplarene (slitt plate).

En større auksjon over vesentlig bedre norske merker avsluttet møtet. Prisene lå gunstig an — sett fra kjøpersynspunkt.

K. Arneson.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sitt 240. medlemsmøte i Hotell Klubben den 17de oktober, under ledelse av formannen, H. Wedel Jarlsberg. Det var 19 medlemmer til stede.

Fra Drammens Filatelist Klub var mottatt frankert konvolutt med førstedagsstempel i anledning av 25 års jubileumsutstillingen i Drammen samt de nye vinterolympiademerker. Konvoluttene ble auksjonert bort og innbrakte kr. 25.00.

Sig. Løkeberg holdt et meget interessant kåseri om postverkets tilblivelse. Han fortalte mer inngående om de første norske frimerker,

og lovet å fortsette med senere utgaver på et annet møte og berette om det som filatelistisk var mest interessant. Til slutt fortalte han om sitt besøk på Drammensklubbens utstilling, og hva han der hadde sett. — Formannen takket Løkeberg for kåseriet og for hans beredvillighet til alltid å stå til tjeneste med innlegg på klubbens møter.

Lektor M. Hauge demonstrerte etterpå det nye skjema som hvert medlem heretter skal fylle ut når han mottar og ekspederer videre utvalgssendinger i klubbens byttesirkulasjon.

Etter møtet var det som vanlig en liten prat og bytting av merker.

Bj. Herlin.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB

Møte nr. 159 ble holdt den 19de september 1951 i Håndverkerforeningen.

Aa. G. Hansen viste fram sin brevsamling som nylig ble belønnet med sølvmedalje på De-No-Fil. — Kristensen overbrakte hilsen fra Oslo Filatelistklubb, hvor han nylig hadde vært til stede på et møte.

Møte nr. 160 ble holdt den 3dje oktober 1951 på vanlig sted. Det var godt fram møte. AFA 1952 ble lagt fram. En del salg og bytte.

Møte nr. 161 ble holdt den 17de oktober 1951 i Håndverkerforeningen. Havstad fortalte om sine inntrykk fra De-No-Fil. Klubben var på denne utstilling representert ved 4 samlinger, hvorav en samling eldre norske merker på brev ble belønnet med sølvmedalje — og en samling ubrukte norske merker og en samling typer av 20 mm utgaven ble belønnet med bronsemedalje. Samlingene var kommet i retur, men utstillerne hadde gjerne sett at det hadde fulgt med en kommentar, så man kunne lære noe, vite hvordan man ønsket en samling oppsatt og tekstet, i hvilken utstrekning en jury la vekt på de forskjellige momenter ved en samling, så at man hadde noe å holde seg etter med henblikk på en eventuell ny utstilling. — Bastrup Paulsen viste fram sin samling østtyske frimerker og fortalte om dem. Det ble tatt opp bestilling på Håndboken, og 7 medlemmer tegnet seg straks. En rask utlodning avsluttet møtet.

Selcr.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 247 mandag den 8. oktober i Sjømannsalen i Central Hotel. Formannen, ing. Sverdrup, ledet møtet og ønsket medlemmer og gjest velkommen. Referat fra siste møte ble opplest og godkjent. Til referatet bemerket formannen at han på nytt oppfordret medlemmene til å tegne seg som abonnenter på Håndboken. På dette møte ble to nye medlemmer opptatt; det var Kristiansandklubbens formann, herr Sig. B. Johnsen, og fru Liv Mogensen. 3 stk. søkte om opptakelse fra 1/1 1952.

De senest ankomne tidsskrifter ble omtalt, en

del post ble referert, bl. a. en del nyheter fra Samlerluken, møteinnkallelser fra andre klubber, bytteforbindelser etc. Formannen meddelte videre at av de Kristiansandgjester som besøkte vår utstilling, ble klubben vår, fra Kristiansandklubben, overrakt boken: Kristiansand postverks 300 års jubileum. Frk. Larsen skjenket klubben: Hans Berrums: Norges Posthistorie 1647—1814 i 2 bind. Formannen rettet klubbens hjerteligste takk til givene.

Ordet ble så gitt til herr Stensdal som var af-tenens kåsør. Hans kåseri over: «Frimerker fra de internasjonale organisasjoner» var meget interessant, og hans samling av disse merker, som ble utlagt, var sjelden, vakker og ble beundret og studert av medlemmene. — Sverdrup takket herr Stensdal for kåseriet og for anledningen til å se hans sjeldne samling, og han uttalte at hvis alle var så villige til å komme til våre klubbmøter og kåsere som herr Stensdal, ville det ikke være noen vanskelig sak å få kåsører til møtene.

Formannen i vår utstillingskomité, herr Breda Sørensen, ga oss så en foreløpig oversikt over resultatet av vår nettopp avsluttede utstilling. Han uttalte at utstillingen i alle deler hadde overtruffet forventningene og måtte anses som meget vellykket, og han rettet en takk til medlemmene for deres assistanse.

Sverdrup takket Sørensen for hans store arbeid og sa at han fortjente klubbens hjerteligste takk for det strålende resultat.

Møtet ble hevet kl. 21, men samværet fortsatte utover kvelden med kjøp, salg, bytte og frimerkeprat. — 29 medlemmer og 1 gjest overvar møtet. EE.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Var det ikke en idé å gi Deres utenlandske bytteforbindelser et årsabonnement på NPT i julegave? Det koster Dem 10 kroner.

Følgende frimerker til og med 1928 til salgs. Eng. kolonier for 1¼ øre pr. Fr., de øvrige for 1 øre pr. Fr. Selges etter fritt valg. Samtlige er mer eller mindre komplett. Chamba, republ. China, Cypren, Faridkot, Johor, Kedah, Kelantan, Korea, Labuan, Nederl. India, Nord-Borneo, Perak, Phillipinene, Sarawak, Straits Settlements, Timor, Angora, Belg. Congo, Elfenbenskysten, Fr. Sudan, Guldkysten, Grand Comore, Kap det gode håp, Kenya & Uganda, Lagos, Liberia, Mauritius, Mauritanie, Nord-Nigeria. — Postforskudd + porto. Hvis noe frimerke ikke er helt tilfredsstillende, kan det tilbakesendes.

Dr. A. Berg, Stavanger.

Dansk postforseglet kilovare, årgang 1951, kr. 17.00 + porto (kr. 1.60 for 1 og 2 kg). Sendes også pr. postoppkrav. — *Odd Jansen, Trasopgaten 3, D, Oslo.* Postgirokonto nr. 114 98.

Følgende Nk.nr. ubrukt i par eller større blokker søkes: 6, 9, 16 I a, 18 a, 19 I a, b, 20, 21 III, 24 III, 25 I, II, 28, 29 b, 35, 40 II, 42 a, 44, 46, 51-52 og 53 alle pl., 56, 57, 58, 63, 64, 88 oppg., 91, P.M. 3 a, 3 b, 4, 9 a.

Olav Langlo, Stranda.

Norske ubrukte frimerker til salgs etter Norgeskatalog 1951 ÷ 30 %. Nr. 110-113, 213-216, 225-228. Samtlige V-merker unntatt 272, 293. Samtlige merker selges stykkevis, parvis og i 4-bl. Postforskudd + porto. Garanteres feilfrie. — *Dr. A. Berg, Stavanger.*

NORGE. Trenger De skillings- og bedre kronemerker, da hjelper jeg Dem. Har De nr. 64 og portomerker, hjelp da meg. *C. A. Daae, Mogens Thorsens gate 2, Oslo.*

Bytte søkes. Jeg søker Norge, gir Danmark, Sverige og Finland i bytte. Stk. for stk. eller basis AFA. — *Rasmus Knudsen, adr. Hotel Gothia, Göteborg, Sverige.*

For 100—500 godt sorterte frimerker og serier fra Norge etter 1948 sender jeg det samme fra Tyskland etter 1945. — *Gerhard Thomas, Berlin, Wilhelmsruhe, Postfach 2.*

Frimerkesamling, ca. 10 00 forskj., til salgs. Nærmere opplysn. v/ *Johs. Jønsberg, Rena.*

Rikholdige utvalg med god rabatt i de skandinaviske land fremsendes overalt i Norge mot oppgivelse av referanser. Skandinaviske frimerker mottas eventuelt i bytte. — *C. Nielsen, Boulevarden 27, Aalborg, Danmark.*

Norge mot manco-lista, i bytte Europa, Syd-Amerika, U.S.A., Eng. kolonier. — *T. Liden, Tärnsboda, Gnesta, Sverige.*

Norske frimerker kjøpes. Send laveste engros tilbud. *Island:* Engros prisliste gratis. *S. Kvaran, Oberst Kochs allé 29, Kastrup, Danmark.*

V-merker. Jeg ønsker kjøpe noen helark 1, 2, 3 øre med vm. Også et antall 50 øre med vm. Jeg kan eventuelt bytte med andre verdier, som jeg har for mange av. *Erling Berg, Harbitz Allé 15, Skøyen.*

Jeg har en god del skillingsmerker av 1856, 1863 og 1867 utgaven. Ønsker 1855 og 1872 utgaven. Kan også selge. *Erling Berg, Harbitz Allé 15, Skøyen.*

Förbindelse för utbyte av norska frimärken mot svenska och finska märken önskas. — *M. Wolff, Stråkvägen 33, Helenelund, Sverige.*

Gode utvalg fra hele verden sendes på forlangende. Rimelige priser. Skriv: *Tom Kallevig, Madserud Allé 33, Oslo.*

Tilbud på massevarer av 20 mm ønskes. Er også interessert i ferdigtypet materiale. *Fasting Skaar, Tvedestrand.*

Utvalg av frimerker fra alle verdens land. La meg høre Deres spesielle ønske. *R. Nicolas, 29 bis Rue Vaugelas, Annecy (Hte Savote), France.*
Korresponderer på fransk og engelsk.

Par, striper og blokker samt oppgraveringer av 10 øre 20 mm pl. VII ønskes kjøpt. *Eivind Wirsching, Baneheia 13, Kristiansand S.*

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min spesialsamling. Alle typer, datum, nummer og rist samt blekkannullering. Likeså dampskipsstpl., håndskrevne m. m. Har typet bytemateriale om det foretrekkes. *Aage Biering, Råsalléen 34, Slemdal, Oslo.*

Utvalg Danmark og Tyskland m. fl. land sendes portofritt. Norsk og utenl. kilovare til rimelig pris. Norske frim. og massevarer tas i bytte, event. kjøpes. Oppl. mot svarporto. *B. M. Wathne, boks 1710, Oslo.*

Udvalg sendes gerne til Klubber og Samlere. Mancolister ekspederes omhyggeligt, og saa er det jo altid morsomt at faa Brev fra Udlandet med god Frankering. — *Elof Nielsen, Hejendalsgade 4, Horsens, Danmark.*

Har De liggende utsortert klipp av anvisning eller følgebrev, er vi kjøper av dette til kr. 3.00 pr. kilo. Kvanta under 10 kilo kan sendes som pakkepost. Porto eller jernbanefrakt betaler vi. Vi ville sette pris på å kunne få betale med frimerker fra våre utvalgshetter, som sendes omgående på forlangende. *Tubfrim — Nesbyen.*

Norske ubrukte frimerker fra før 1909 ønskes kjøpt. — Tilbud eller utvalg sendes *tannlege Johan Havstad, Grimstad.*

U.S.A. ubrukt 1930—1951. Hva mangler De? Tilbud etter Deres mankoliste. Berømte menn 1940 (35 st.) kr. 51.00. Flaggserien (13) kr. 8.25. Berømte menn, stemplet, kr. 17.00. *Kaj Blom, Nerievej, Hellerup, Danmark.*

Send any amount Used Norway commemoratives, Overprints and Regular Issues before 1893. Receive 2 large used U.S.A. comm. for each Stamp you send. — *Stanley H. Hanson, 4317, N. Monitor Ave., Chicago 34, Ill., U.S.A.*

Følgende prima eksemplarer av *Norge ubrukt* til salgs: 4 a kr. 65.-, forfalskning nr. 7 kr. 50.-, 12 a og b kr. 5.-, 8 II a og b kr. 45.-, 14 a kr. 90.-, 14 b kr. 20.-, 19 a kr. 125.-, 19 c og d kr. 9.-, 20 kr. 100.-, 21 pl. I kr. 12.-, pl. III kr. 15.-, 25 pl. II kr. 75.-, pl. III kr. 45.-, 26 kr. 25.-, 27 a kr. 75.-, 30 kr. 3.50, 31 kr. 5.-, 32 kr. 5.-, 33 kr. 14.-, 34 kr. 12.-, 49 I kr. 6.-, liten N kr. 70.-, 55 kr. 5.-, 77 pl. I kr. 35.-, pl. II kr. 2.-, 78 kr. 6.-, 3 strip 85 a kr. 35.-, 85 b kr. 12.-, 86 b kr. 22.-, 87 a kr. 18.-, 88 pl. I kr. 4.-, 90 kr. 40.-, 91 kr. 45.-, 94 kr. 65.-, 95 kr. 90.-, 99 b kr. 6.-, 104 a kr. 4.50, 105 a kr. 2.50, 106 kr. 4.-, 108 kr. 3.-, ØRF kr. 10.-, 4 r blokk 100 a kr. 15.-, 102 b kr. 10.-, 145 kr. 10.-, 110 pl. I kr. 35.-. Videre portomerker nr. 2, 5, 9 I og II og III, 13 a og b, 16, 17, 18 til handlerkatalogpris. Par returmerke nr. 2 kr. 17.50. Sendes mot etterkrav. *Kontorsjef Th. Håvie, Maridalsveien nr. 285, Oslo. Telefon 37 14 52.*

FOR VINTEREN ANBEFALES:

GODE KILOVARER:

1/2 kg Tyskland etterkrigsmerker (alle soner)	kr. 12
1 kg do.	» 24
1 kg postfors. Vestsoner (Frankf.) 1951	» 35
1 kg do. Franske soner («Drømvare») ..	» 135
1 kg do. Finnland 1947, meget god	» 28
1 kg do. Finnland, ordinær god kval. . .	» 23
1 kg do. Ungarn	» 23
1 kg do. Tsjekkoslovakia	» 23

STORE SAMLINGER:

1500 forskj. Tyskland (ikke noe B. & M. eller Polen)	kr. 150
800 forskj. Østerrike	» 40
500 » Indiske stater	» 35
500 » Grekenland	» 60
1000 » Engelske kolonier	» 60
125 » Estland (Zumst., ca. 90 fr.) ..	» 70
300 » Holland	» 24
500 » Skandinavien	» 21

Norske massevarer kjøpes eller tas i bytte som betaling til høyeste pris. — Forlang liste.

TORÉ G. SOLHEIM — Frimerker en gros — Industrigaten 60 — Oslo.

Hvis De ønsker

å kjøpe
eller selge
sjeldne frimerker,
vil det lønne
seg å
konsultere

H. E. WINGFIELD & CO.

392, Strand, London, W. C. 2, England.

Spesialister i de nordiske lands frimerker.

Min nye katalog 1952

er nå utkommet!

Den er på ca. 150 sider og inneholder følgende:

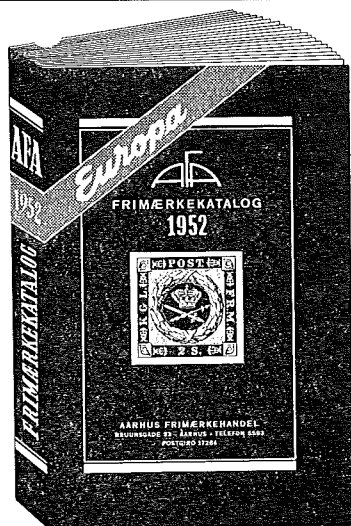
SKANDINAVIA komplett
samt største utvalg i
FRIMERKEPAKKER, ALBUM
og REKVISITA.

Rikt illustrert. — Pris kun kr. 2.50 (beløpet får De tilbake ved første ordre på minst kr. 10.00). Send beløpet til min giro-konto 110 48.

PAUL TORGENSEN - Boks 3604 - Oslo.

Postordreforretning i frimerker.

Medlem av Norsk Frimerkehandlerforening.

AFA Europa Katalog 1952.

1056 Sider med ca. 12 500 Afbildninger.
Hæftet N.kr. 20.60, kart. N.kr. 25.00.

AFA Skandinavien Katalog 1952.

104 Sider med ca. 1000 Afbildn. N.kr. 3.25.
AFA Danmark Fireblokker 1952. Kr. 1.00.
Hos Bog- og Frim.handl. eller direkte fra

Aarhus Frimærkehandel - Aarhus.

Brunngade 33. Tlf. 5593. Postgiro 17264.

GI BARN A DERES

A - B - C

FOR FRIMERKESAMLERE

Kr. 1.00 + porto 0.25.

*

Bestillinger sendes
forretningsføreren.

AVERTER I TIDSSKRIFTET!

ISLAND tilbydes

til billige engros priser. Betaling
i kommende norske nyheder. —
Norge 1930—51 søges i engros
eller på AFA basis — spesielt
brugte mærker. Kun reelt bytte.

A. WEISS — FRIMÆRKEHANDLER
Aabenraa — Danmark.